

D. Kr. II 2001.
Zat. i opr. podst.

przebieg
Halina Szewcykówna
TK-153/153/Pom.

T.W. SW.
POW.
AK

H

UM, KW

BARTHEL de WEYDENTHAL
Jedynge

po. "Brestka"

24531/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — BARTHEL de WEYDENTHAL

Jedynca

I/1. Relacja ✓

2453/WSK

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora ✓

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie

I/1 BIOGRAMY

- Uzupełnienie biografii Jadwigi Barthel de Weydenthal przez Elżbietę Olbrycht, Cieszyn 2001, nakps (kopia), k. 3, s. 1-3.
- Uzupełnienie biografii Jadwigi Barthel de Weydenthal przez Elżbietę Olbrycht, Cieszyn 2001, nakps (kopia), k. 2, s. 4-5.
- Biografia Jadwigi Barthel de Weydenthal opracowana przez Elżbietę Olbrycht, Kraków 2002, msp (kopia), k. 6, s. 6-11.
- Biografia Jadwigi Barthel de Weydenthal opracowana przez Wiesława Miśtala i Mirosława Subeja, 2003, msp (oryginał), k. 7, s. 12-18 + [foto]
- Źródła do biografii opracowali Wiesław Miśtał, Mirosław Subej, msp (oryginał) k. 3, s. 19-21.
- Barthel de Weydenthal Jadwiga (1884-1961), ps. Briesha, msp (kopia), k. 3, s. 22-24.
- Odpis biografii Jadwigi Barthel de Weydenthal ps Briesha, msp (oryginał) k. 2, s. 25-26.
- Biografia Jadwigi Barthel de Weydenthal opracowana przez Anne Elise Maehent, msp (kopia), k. 3, s. 27-29. + [foto]

Ciepym 23.VI 2001

Drogi brat.

Szanowny Janie! [do H. Mieszko?]

I dzisiaj, rozbójca dowiedziawszy się, że interesuje się Pan blizynami
należącymi do historii Jádwiży Barthel de Weydenthal - niestety mego ojca.

I niemiędną, rozbójca postaram się je Panu Podzi w uspednieciu
biogramu. Jaki wyśtafam panu Jani Onodowskiy z prosba, by go
Pan doczyta.

Jádwiżę urodziła się w Godnieurze 2/Mogilna. Był to majątek ziemni
rodziców jej matki - Anieli Rozaińskiy. Skuszkawa jednak w Badkowie,
z rodzicami i rodzeństwem. Badkowsy majątek jej rodziców - kiał
w dawnym zabone rzyjskim. Szkoły były tam nie tylko rzyjskie.
Januwarz rodzice mi posyłałi duciu do rkiot rzyjskich, Jádwiżę uczył
si, w domu z prywatna naucaycielkay. Wybitnie usdolnisza aslystyanie
scapła studia w Szkole Szkole Pięknuych w Warszawie, pod kierunkiem
profesora Fichego - w roku 1905. W 1907 roku przeniosła się na
Akademię, szkołę Pięknuych w Szukowie. W szkole muniowa je przenie
ze względu na zły stan zdrowia. W 1912 roku wstąpiła do Oniymy Sme-
-leddich, a we wrześniu 1914 roku wstąpiła do P.O.W. jako kurierka.

Przymuszona, że okres jej trziednicznay w czasie wojny światowej zna
Pan także z dokumentów archiwum wojkowego. Ja podałem w biogramie
najważniejsze dane. Po wojnie brata udział w organizowaniu „Fidac
Auxiliaire”, była sekretarką, sekcji polskiej, oraz stała delegatką na zjazd
tej organizacji z nauwnie sekcji polskiej. Brata nigdy udział w pracach
tej organizacji w Polsce. Mieszko - w okresie międzywojennym w Warszawie
Pomyślała się z kuratorką Gildowską, i kwada gościem w Belwedere.

Jednocześnie jest resliarką, i resli w powoani profesora Wittigay. Między
i innymi resli poadkornicę - podtek mego brata - publicynika Pnemyssone
Barthel de Weydenthal, który zginął w 1919 roku w domu Odessy Karskoni ba

ta odława w czasie zotcha wmurowana w ścianę szkoły Podchorążych
Artylerii w Tommie, która nosiła imię własnie pułkownika Prucystowa.
Imię pułkownika Jankowskiego wzięto. Jej dziełem był ten wystrój i projekt
pomysłowy elementów tego wystrój - replicy S.S. Bronkowskich w Potonym
pod Poczuciem, wraz z meblami, adkami, postaciami Chomstowa na scenie nad
obrazem, figury kobiety Bostkiej, oraz plakonyły św. Anieli Meni.

W czasie drugiej wojny światowej w jej mianowaniu w Warszawie mieszkała
wraz z matką, dzięki jej bractwu prucysty w konspiracji.

Po zakończeniu wojny mieszkała we Wrocławiu (nie wolno jej było
wrócić do Bruckowa jako współwłaścicielki majątku, który został wyparcelowany).
Przez krótki czas pracowała w Warszawie w formie fałszywego jako
projektantka, ale z powodów politycznych („tego pochodzenia”) została wzięta.
Dla zapoznania siostry Bronkowskiej z rodziną w Rybniku i jest
tęż bibliotekarka w ich bibliotece stacjonarnej. Lomiera 25. IX 1961 r.

Była Panie także o pochodzeniu Jankowskiego.

Pułkownik Prucystowa Bronkowska de Weydenthal jest Panie naprawdę emigracji a
dokumentów archiwum wojennych.

Drugim bratem - Jankowskim - pracował w dyplomacji, a przed ostatnią wojną był
właśnie ministrem pełnomocnym w Chinach. Do Polski już nie wrócił.
Zmarł w Londynie w 1960 roku. Jego dwóch synów - Janusza i Marian
zginęło w czasie wojny. Janusz został ratowany przez Niemców, Marcin
zginął w partyzantce. Ciotka mieszka w Skawnie.

Dwie siostry Maria i Irena wstąpiły do klasztoru Siostry Bronkowskiej.

Maria w okresie studiów brała udział w organizowaniu Związku
Harcowników Polskiego w Warszawie, należała do Organizacji Strzeleckiej, a potem
do P.O.W. gdzie aktywnie działała. W 1920 roku obroniła dyplom na Uniwersy-
-tyecie J.K. w Warszawie i wstąpiła do klasztoru. W klasztorze była nauczy-
-cielką i dyrektorką wieższych siostry Bronkowskiej. W czasie okupacji uczyła
w tajnym nauczaniu w Dublinie i w Warszawie. Po powstaniu w

Wzrostowi została wyznaczona przez siostrów, matkę & Siostrami, do Bittighaim w Siedmiu, do domu. Skamął powrócił do klasztoru
 Braunau w Rybniku, gdzie została następnym dyrektorką, ił mkał.
 Po odebraniu Siostrami mkał zajął się zorganizowaniem grupy siostrów
 pni (czegoś w rodzaju Incepcji Tokiem Braunau) - który został
 zaakceptowany przez biskupa. Imienia 22 X 1940 roku w Rybniku.

Drugą siostrą - Inna - została do klasztoru w 1924 roku i była
 przygotowana do ewentualnej reformy klasztoru Benedyktynki w Polsce
 jako duona. Oni doszli jednak do tego - bo wybuch wojny w 1938 r.
 temu przeszkodził. Imienia w klasztorze Braunau w Podgumie jako
 Poimie 6. I 1943 roku.

Inni brat Józef - to mój ojciec - Jan.

Wzrostowi tego stanu zabroniła nie została przyjęta, do Legionów Piłsudskiego
 i zajął się prowadzeniem gospodarką w majątku rodzinnym w Podgumie.
 Awansowany przez siostrów 3^{im} X 1940 roku został wyznaczony do
 domu w Dachau, następnie do domu w Kaufering - Eren gdzie
 imienia 19 VII 1941 r. Był bankierem aktywnym działaczem społecznym.
 Został przez siostrów awansowany, gdyż nie chciał podpisać korespondencji.
 Skojarzone matką z siostrami siostrami wysiedlili w sierpniu 1941 r.

Matka nakazała, że podanie przez mnie dzieć i siostrów
 zainteresować Pana i pytać, odpowiedź na Pana pytanie.
 Gdyby Pan miał jeszcze jakies pytanie z dziećmi odpowiem.

z pozdrowieniami

Elżbieta Olszka.

Uzup. biograf.

Kross

Szanowny Panie! | do W. Mischel?

Dziękuję serdecznie za przystąpienie mi do listu hiszpańskiego
Jadwigi Bartłomiej de Weydenhal. Oni mają ich w sobie i
oni wspaniali.

Dziękuję też serdecznie za zredagowane biogramy notatki
Pana z dokumentów Centralnego Archiwum Wajsbrowego.

Sprawiły mi wielką radość, że dokumenty rodzinne zpa-
-liły się, w całej postaci w Warszawie. Przystąpienie przez Pana
na dla mnie bardzo cenne, że zajmuję się historią rodziny.

Przepraszam Pana odbiorcę fotografii Jadwigi Bartłomiej de Weydenhal.
Niestety jest to zdjęcie wykonane w latach 50^{tych}. Niewątpliwie
wypływa z wojny.

Jeśli zainteresował się Pan tą, dość niewyraźną, so-
-bina, - to przagnęłabym ją dać do jej historii.

Otoż matka Adisława - a więc matka Jadwigi, jej jęz-
włosa powaga powstaniem 1863 r. to co widać na jej mo-
-ję, tak jak wyobraźnię Bartłomiej de Weydenhal, że w domu rodzinnym Adis-
-ława nie żyła się dotąd.

Matka siostry Adisława - Anieli z d. Radziwiłłowej zaangażowała
była w sprawy państwowe. Ojciec wybrał się do Wilna, gdzie
do sejmu pruskiego, stąd walczył w tym sejmie o prawa i sprawy
Polaków w zakresie pruskim. Matka pomagała powstaniem 1863 r.
przez jej pomoc przez groźne zabójstwo, że co przez pruski
władzą w pruskim mieście. - To najstarsze powstanie.

H. z pokolenia dwóch braci Jadergi: brat Bratanowie, który w czasie okupacji mieszkał u niej w jej warszawskim mieszkaniu zginął. Jeden został przez Niemców zastrelony, drugi zginął w partyzantce.

Ja byłem w oddziale H.K. (Szarych Szeregach). Mój brat młodszy siostry też był w konspiracji. Brat po ukończeniu studiów zndarł się, zapracował i pracował wiele lat w Szwajcarii, Polsce, Rosji, Holandii, Europie.

Mój brat młodszy i siostra uczestniczyli w partyzantce.

Mój brat młodszy pochodził z podziemia i brał udział w powstaniu w Warszawie i po zdławieniu wojny zndarł się w Polsce. dostał w wiele lat potem odznaczony Orderem Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski za pracę społeczną.

Również pokolenie mój brat młodszy siostra też uczestniczyli w powstaniu i ma znaczenie w tym odnośniku.

Taka to jest moja rodzina.

Tępy podziemie i waz jeszcze dziękuję

Elżbieta Olczyk.

Biografię opracowała:

Elżbieta Olbrycht

ul. Zofii Kossak 16 A m 24

43-400 Cieszyn

.....

Materiały otrzymałam od p. Jacka
Fedorowicza, Kraków, ul. Dietla 11/13
Jego żona pochodzi z tej rodziny
(t.zn. Jadwigi Barthel). Oryginalne
dokumenty są w posiadaniu rodziny.

Nie chcą przekazać do Muzeum.

Przekazali tylko kserokopie
K. Hoff. verte!

Kraków, 29.09.02.

Przypuszczam, że ta biografia
została napisana nie przez
prof. E. G. i nie pewno jest
już o jej postawianiu.
Kserokopii na pewno nie
posiada, bo by w zbiorach
pp. Fedorowicz i mógł dotrzeć
ich nie powielali.

[Signature]

Biogram opracowany przez
Elżbietę Olbrycht

biogram w sprawie siostry
obrony i inżynier Wiktorii Miliński
vii 2001

I/1-6

Jadwiga BARTHEL de WEYDENTHAL

Urodziła się 22.08.1891r. w Padniewie pow. Mogilno jako córka Zdzisława i Anieli z d. Różańskiej. Miała pięcioro rodzeństwa – braci Jerzego (1882-1960) Przemysława (1893-1919), Jana (1895-1941), oraz siostry Marię (1886-1970) i Irenę-Marię (1889-1973).

Ojciec był właścicielem dużego majątku ziemskiego Bądkowo na Kujawach. Jako pochodzący z wyboru pełnomocnik gminny przeciwstawił się (w połowie lat 90-tych XIX w.) rusyfikacji. Zgromadził bibliotekę z której korzystali chłopci. Będąc sędzią gminnym przez 3 kadencje (od 1898r.) wprowadził w 1905r. język polski jako urzędowy do pracy sądu za co został przez władze carskie usunięty z urzędu, aresztowany i skazany na 3 miesiące więzienia oraz wydalenie za granicę. Od 1909r. jako administrator dóbr Sapiechów w Warkłanach na Łotwie prowadził akcję oświatowo-kulturalną wśród chłopów łotewskich. Założył szkołę tkacką, zainicjował założenie kooperatywy, przyczynił się do tego, że niektóre dzieci łotewskie wysłano do szkół w Królestwie i Galicji. Z powodu tej działalności był inwigilowany, a w maju 1915r. został zesłany do guberni jenijskiej. Dzięki wstawiennictwu Aleksandra Meysztowicza pozwolono mu na pobyt w głębi Rosji europejskiej skąd po 3 letniej tułaczce wrócił w listopadzie 1918r. do Bądkowa. Tutaj wybrano go do Rady Sejmiku Powiatowego i do Komisji Wyborczej Sejmu Ustawodawczego. Zmarł w 1922r. W 1933r. został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Niepodległości.

Także matka Jadwigi była działaczką patriotyczną i społeczną. M.in. tłumaczyła na potrzeby Strzelca podręczniki wojskowe, przesyłane z Akademii Wojskowo-Technicznej w Mödling pod Wiedniem przez syna Przemysława, który kształcił się tam jako stypendysta z Drużyn Strzeleckich.

Rodzice Jadwigi nie posyłali dzieci do państwowych, carskich szkół więc uczyła się z prywatną nauczycielką w domu. Wybitnie uzdolniona artystycznie zaczęła

1-117
27

w 1905r. studia w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, pod kierunkiem prof. Fichego. W 1907r. przeniosła się na Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Wkrótce musiała je przerwać ze względu na zły stan zdrowia. W 1912r. wstąpiła do Drużyn Strzeleckich, a we wrześniu 1914r. do Oddziału Żeńskiego POW. Tworzyły go głównie członkinie Drużyn Bartoszewych, Związku Strzeleckiego, Ligi Kobiet Pogotowia Wojennego oraz Organizacji Młodzieży Narodowej. W październiku 1914r. oddział liczył 30 kobiet. Na jego czele stała Maria Kwiatkowska, ps. Ella, będąca jednocześnie członkiem Komendy POW. Oddział dzielił się na 4 sekcje: wywiadowczą, kolportażu, intendentury i sanitarną. Szefową sekcji wywiadowczej początkowo była Irena Wasiutyńska, ps. Sowa, a od grudnia 1914r. właśnie Jadwiga Barthel de Weydenthal, ps. Brzeska. Jednocześnie pełniła funkcję zastępczyni komendantki Oddziału Żeńskiego POW. Była także członkiem Komendy Warszawskiej POW. Do sekcji wywiadowczej kierowano członkinie POW najbardziej wyrobione i przygotowane pod względem wojskowym.

W połowie listopada 1914r. Jadwiga wraz z siostrą Marią przewiozły z Łodzi do Warszawy duży ładunek (ok. 20 kg) dynamitu oraz lonty na potrzeby Oddziału Lotnego Wojska Polskiego. Jej warszawska kwatera w mieszkaniu Marii Gieysztor przy ul. Wspólnej 58, także członkini sekcji i podwładnej Jadwigi, była biurem sekcji wywiadowczej POW.

Po wyjściu wojsk rosyjskich z Warszawy w dniu 2.08.1915r. uczestniczyła razem z Marią Kwiatkowską w powołaniu Komendy Wojsk Polskich, a następnie w przygotowaniach do wyjścia na front w ramach I Brygady Legionów Batalionu Warszawskiego. Od sierpnia 1915r. przez 4 miesiące była komendantką poczty KN POW. Od 1.02.1916r. objęła funkcję komendantki reaktywowanego w październiku ubiegłego roku Warszawskiego Oddziału Żeńskiego POW. Funkcję tę pełniła do grudnia 1918r. kiedy to oddział ten został rozwiązany. W międzyczasie, tj. 10 stycznia 1918r., została mianowana referentką KN POW dla Oddziałów Żeńskich we wszystkich 18 Okręgach POW na terenie Królestwa Polskiego liczących w sumie ponad 800 członkiń. Uczestniczyła także w działaniach na terenie Śląska.

W okresie międzywojennym uczestniczyła w organizowaniu Fidac Auxiliare, a następnie pełniła funkcję sekretarki generalnej Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny (sekcja polska Fidac) oraz stałej delegatki na zjazdy tej organizacji z ramienia sekcji polskiej. Przyjaźniła się z Aleksandrą Piłsudską, bywała gościem w Belwederze. W 1935r. została matką chrzestną statku „Batory”.

Była artystką-rzeźbiarką. Rzeźbiła w pracowni prof. Wittiga. M.in. wykonała płaskorzeźbę swojego brata, Przemysława. Płaskorzeźba ta odlana w brązie została wmurowana w ścianę Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu, która nosiła imię pułkownika Przemysława Barthel de Weydenthal. Inne jej prace uległy zniszczeniu w czasie wojny. Jej dziełem był także wystrój kaplicy SS. Urszulanek w Pokrzywnie p. Poznaniem wraz z rzeźbą ołtarza, postacią Chrystusa na krzyżu nad ołtarzem, figurą Matki Boskiej oraz płaskorzeźbą św. Anieli Merici.

W latach 30-tych mieszkała w Warszawie przy ul. Natolińskiej 9. W 1933r. wystąpiła z wnioskiem o odznaczenie ojca Krzyżem Niepodległości.

W czasie II wojny światowej przy ul. Malczewskiego 6 mieszkali wraz z nią dwaj bratankowie pracujący w konspiracji. Po zakończeniu wojny mieszkała we Włocławku (nie wolno jej było wrócić do Bądkowa, jako współwłaścicielce majątku, który został rozparcelowany). Przez krótki okres czasu była projektantką w fabryce fajansów we Włocławku, lecz z powodu „złego pochodzenia” została zwolniona. Od 1957r. na zaproszenie SS. Urszulanek mieszkała w ich domu w Rybniku i pracowała tam jako bibliotekarka w bibliotece szkolnej.

Była też autorką publikacji „Sekcja wywiadowcza POW”, wspólnie z Heleną Stattlerówną „Oddział Żeński POW”, a także „Pierwsza podróż po dynamit”. Napisała także zachowane w maszynopisie wspomnienia (znajdujące się obecnie w posiadaniu rodziny).

Zmarła 25.04.1961r. *podchowana na cmentarzu w Rybniku*

Dekretem Naczelnego Wodza z dnia 17.05.1922r. została odznaczona w grupie żołnierzy b. Oddziałów Detaszowych Legionów Polskich Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy. (L. k. 7500)

Dekretem tym zostały odznaczone także Halina Chełmicka-Jaroszewiczowa, Wanda Filipkowska-Pełczyńska, śp. Wanda Golińska, śp. Stefania Jastrzębowska (Okrzejowa), Maria Kornilowiczówna, Stefania Kudelska, Maria „Ella” Kwiatkowska-Stefanowska, Wanda Piekarska, Maria Stodolska, Zofia Sztrum de Sztrem (oraz jej brat Tadeusz) a także Aleksandra Szczerbińska-Piłsudska.

Dwa miesiące później została odznaczona także Krzyżem Walecznych po raz 2 i 3. (Rozporządzenie MSWojsk. o nadaniu Krzyży Walecznych członkom POW,

1-1/9

Dz. Pers. MSWojsk. Nr 19 z 8.VII. 1922R.). W 1931r. za służbę w POW przyznano jej także Krzyż Niepodległości z Mieczami. Była jedną z 65 peowiaczek wyróżnionych tym wysokim odznaczeniem.

Najstarszy brat Jadwigi - Jerzy to wychowanek Gimnazjum św. Anny w Krakowie, a następnie absolwent Wydziału Prawa UJ i Akademii Konsularnej w Wiedniu oraz doktorant Wydziału Handlu Uniwersytetu w Birmingham. W czasie I wojny światowej służył w szwadronie Władysława Beliny-Prażmowskiego. W okresie międzywojennym pełnił służbę dyplomatyczną jako konsul generalny RP w USA, jako konsul w Zagrzebiu, a w końcu jako poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny RP w Chinach. W marcu 1937r. został odznaczony Medalem Niepodległości.

Także jego małżonka - Kazimiera z Bzowskich pod ps. Herburtówna uczestniczyła w walce o niepodległość Polski. W listopadzie 1913r. wstąpiła do Drużyn Strzeleckich w Krakowie. Po wybuchu wojny należała do Oddziału Żeńskiego POW. Od 1915r. pracowała w Lidze Kobiet w Kaliszu. W 1917r. pracowała w Komitecie opieki nad jeńcami w Szczypiornie. Opiekowała się uciekinierami z tego obozu, dostarczała im ubrania cywilne i organizowała noclegi.

Drugi z braci - Przemysław to jeden z najwybitniejszych oficerów Legionów Polskich i POW. Szef Sztabu III Brygady Legionów. W 1918r. wyznaczony w stopniu pułkownika na stanowisko szefa Sztabu Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego na Ukrainie. Jednocześnie był on faktycznym dowódcą POW na Ukrainie. Dążył bezskutecznie do zawarcia sojuszu z Ukraińcami dla wspólnej walki z Niemcami i Austriakami. W połowie kwietnia 1918r. podał się do dymisji. Ciężko ranny 5.04.1919r. podczas osłony wojsk koalicyjnych z Odessy zmarł w dwa dni później. Sprowadzenie jego prochów do kraju i pogrzeb we Włocławku miały charakter uroczystości państwowej. Za trumną szedł Marszałek Józef Piłsudski. Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Orderu Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Orderem Polonia Restituta III klasy oraz Krzyżem Walecznych czterokrotnie.

Najmłodszy brat Jadwigi - Jan, jako uczeń Szkoły Handlowej we Włocławku działał w Organizacji Młodzieży Niepodległościowej Szkół Średnich we Włocławku. W sierpniu 1912r. został aresztowany w Warkłanach i odstawiony etapem do Włocławka. Przesiedział w więzieniu do końca tego roku pod zarzutem działalności wywrotowej, m.in. za pisanie do pisma „Pobudka” oraz śpiewanie w kościele katedralnym włocławskim pieśni „Boże coś Polskę”. Po uwolnieniu pozostawał pod nadzorem policyjnym. W 1914r.

1-119

ukończył Gimnazjum Konopczyńskiego w Warszawie. Nie został przyjęty do Legionów Polskich i nie brał udziału w wojnie 1920r. oraz w kampanii wrześniowej 1939r., mimo ochotniczego zgłoszenia, ponieważ miał bardzo słabe zdrowie. W okresie międzywojennym jako właściciel Bądkowa bardzo dużo pracował społecznie na rzecz Bądkowa doprowadzając tę miejscowość do rozkwitu. Publikował w „Gazecie Rolniczej” i „Drodze”, należał do BBWR. Jego żoną była Anna z Dmochowskich z Jeleńca w Ziemi Łukowskiej, rodziny równie patriotycznej co Barthelowie. W maju 1940r. za odmowę podpisania volkslisty został aresztowany i wysłany do obozu kancencyjnego Mauthausen-Gusen, gdzie zginął w 1941r.

Jedną z dwóch młodszych siostr Jadwigi – Maria Zdzisława w czasach studenckich brała udział w organizowaniu Związku Harcerstwa Polskiego we Lwowie. W latach 1910-1911 była komendantką Oddziału Żeńskiego Drużyny Strzeleckiej we Lwowie. Następnie pod ps. Różańska służyła u boku siostry w sekcji wywiadowczej Oddziału Żeńskiego POW. Po odzyskaniu niepodległości, w 1920r. obroniła doktorat na UJK we Lwowie i wstąpiła do Zgromadzenia SS. Urszulanek. Przebywała w klasztorach w Tarnowie i w Kołomyi. Była nauczycielką i dyrektorem szkół prowadzonych przez SS. Urszulanki. W 1931r. została odznaczona Krzyżem Niepodległości. W czasie II wojny światowej uczestniczyła w tajnym nauczaniu w Lublinie i w Warszawie. Po Powstaniu Warszawskim została wywieziona przez Niemców wraz z innymi Urszulankami do obozu Bittigheim w Niemczech. Stamtąd powróciła do klasztoru Urszulanek w Rybniku, gdzie następnie została dyrektorką ich szkoły. Po odebraniu Urszulankom tej szkoły zajęła się zorganizowaniem grup świeckich pań (w formie Trzeciego Zakonu Urszulanek). Zmarła 22.10.1970r. w Rybniku. */m. Beata/*

Drugą siostrą Jadwigi – Irena Maria, wstąpiła do klasztoru w 1924r. i była przygotowywana do ewentualnej reformy domu SS. Benedyktynki koło Lwowa. Przeszkodził jednak temu wybuch wojny w 1939r. Zmarła w klasztorze SS. Urszulanek w Pokrzywnie 6.01.1973r. */m. Remigia/*

opracowała:

Elżbieta Olbrycht

Źródła:

CAW, syg. KW-13-2529 (Barthel de Weydenthal Jadwiga);
syg. odrzuc. 9.12.1935 (Barthel de Weydenthal Jan);
syg. MN 6.03.1937 (Barthel de Weydenthal Kazimiera z Bzowskich, ps. Herburtówna);
syg. KN 04.11.1933 (Barthel de Weydenthal Zdzisław).

Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30.12.1922.

Monitor Polski Nr 64/1931.

Relacja p. Elżbiety Olbrycht z dn.23.06.2001r.

Jędrzejewicz W., P.O.W. i Batalion Warszawski, Moja służba 1914-1915, Warszawa 1939, s. 114, 149, 201.

Puchalski Z., Wawrzyński T., Krzyż i Medal Niepodległości, Warszawa 1994, s. 85.

Nałęcz T., POW 1914-18, Warszawa 1984, s. 28, 157, 160-162.

Dmochowska M., Dmochowscy – dzieje jednego pokolenia, Warszawa 1997, s. 70-74.

Kto kim był w II Rzeczypospolitej?, Warszawa 1998, s. 89.

Łoza S., Czy wiesz, kto to jest? Warszawa 1938, s. 27.

Barthel de Weydenthal J., Pierwsza podróż po dynamit, w: Wierna służba..., s. 259.

Barthel de Weydenthal J., Stattlerówna H., Oddział Żeński P.O.W., w: Służba Ojczyźnie. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1915-1918, Warszawa 1929, s. 80, 84.

Barthel de Weydenthal J., (Brzeska), Sekcja Wywiadowcza P.O.W., w: Wierna służba. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1910-1915, Warszawa 1927, s. 214.

Pelczyńska W., Kobieta w walce o niepodległość, w: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej, 1918-1928, Warszawa 1933 (wyd. 2), s. 870 (fot.), 871.

Zawiszanka Z., Polskie Drużyny Strzeleckie, w: Wierna służba..., s. 28-29.

Kwiatkowska-Jaxa M., Oddział Żeński P.O.W. w: Wierna służba..., s.207.

Chełmicka H., Praca Oddziału Lotnego W.P., w: Wierna służba..., s.250.

Gieysztor M., Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego, w: Wierna służba..., s.242, 244.

Olbrycht E., Barthel de Weydenthal Jan Maria, w: Ziemianie polscy XX wieku, Warszawa 1994, s. 5-6.

Englert A. Barthel de Weydenthal Przemysław, w: PSB, t. 1, Kraków 1935, s. 312.

Jackowski-Fedorowicz Sz., Pułkownik Przemysław Barthel Weydenthal, w: Zeszyty Naukowe UJ. Prace Historyczne z. 112 (1994), s. 229.

Jadwiga BARTHEL de WEYDENTHAL - MS 14203

Urodziła się 22 sierpnia 1891 r. w Padniewie koło Mogilna jako córka Zdzisława Barthel de Weydenthal i Anieli z Rózańskich. Miała pięcioro rodzeństwa – braci Jerzego (1882 – 1960), Przemysława (1893 – 1919), Jana (1895 – 1941), oraz siostry – Marię Zdzisławę (1886 – 1970) i Irenę Marię (1889 – 1973).

Jej babka ze strony ojca, Nepomucena Barthel de Weydenthal z Liskowskich pomagała powstańcom styczniowym, za co władze carskie nałożyły na jej majątek Bądkowo na Kujawach wysoką kontrybucję. Także dziadkowie Jadwigi ze strony matki, Stanisław i Jadwiga z Drojeckich uczestniczyli w obronie sprawy polskiej. Stanisław Rózański jako poseł do sejmu pruskiego odważnie upominał się o prawa Polaków. Jego żona Jadwiga pomagała powstańcom styczniowym przerzucając pomoc przez granicę, za co przez pewien czas przebywała w pruskim więzieniu.

Ojciec Jadwigi był właścicielem Bądkowa. Jako pochodzący z wyboru pełnomocnik gminny przeciwstawiał się (w połowie lat 90-tych XIX w.) rusyfikacji. Będąc sędzią gminnym wprowadził w 1905 r. język polski jako urzędowy do pracy sądu, za co został przez władze carskie usunięty z urzędu, aresztowany i skazany na 3 miesiące więzienia oraz wydalenie za granicę. Od 1909 r. jako administrator dóbr Sapiechów w Warklanach na Łotwie prowadził akcję oświatowo-kulturalną wśród chłopów łotewskich. Z powodu tej działalności był inwigilowany, a w maju 1915 r. zesłany do guberni jeniisejskiej, skąd po 3 letniej tułaczce wrócił w listopadzie 1918 r. do Bądkowa. Tutaj wybrano go do Rady Sejmiku Powiatowego i do Komisji Wyborczej Sejmu Ustawodawczego. Zmarł w 1922 r. W 1933 r. został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Niepodległości.

Także matka Jadwigi była działaczką patriotyczną i społeczną. M.in. tłumaczyła na potrzeby Strzelca podręczniki wojskowe, przesyłane z Akademii Wojskowo-Technicznej w Mödling pod Wiedniem przez syna Przemysława, który kształcił się tam jako stypendysta z Drużyn Strzeleckich.

Rodzice Jadwigi nie posyłałi dzieci do państwowych, carskich szkół więc uczyła się z prywatną nauczycielką w domu. Wybitnie uzdolniona artystycznie zaczęła w 1905 r. studia w Warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem prof. Karola Tichego. W 1906 r. wyjechała do Paryża, gdzie ukończyła szkołę średnią, a następnie wstąpiła na Wydział Humanistyczny Sorbony. Jednak z powodu choroby płuc przerwała studia i wróciła do domu. W 1911 r. po raz drugi podjęła studia w Warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych lecz tylko przez jeden letni semestr uczyła się malarstwa w pracowni prof. Ignacego Pieńkowskiego. Następnie przeniosła się do Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

W 1912 r. wstąpiła do Oddziału Lwowskiego Drużyn Strzeleckich. Latem 1914 r. przebywała u rodziców w Warklanach. Po wybuchu wojny, jeszcze w sierpniu 1914 r. przyjechała do Warszawy i zgłosiła się wraz z siostrą Marią do Warszawskiego Oddziału Drużyn Strzeleckich. We wrześniu razem z całym oddziałem weszły do POW. Jednocześnie zostały także członkiniami Oddziału Żeńskiego POW. Jeszcze we wrześniu i w październiku wielokrotnie uczestniczyły w akcjach wywiadowczych.

Na czele Oddziału Żeńskiego POW stała Maria Kwiatkowska, ps. Ella, będąca jednocześnie członkiem Komendy POW. Oddział dzielił się na 4 sekcje: wywiadowczą, kolportażu, intendentury i sanitarną. Szefową sekcji wywiadowczej początkowo była Irena Wasiutyńska, ps. Sowa, a od grudnia 1914 r. właśnie Jadwiga Barthel de Weydenthal, ps. Brzeska. Jednocześnie pełniła funkcję zastępczyni komendantki Oddziału Żeńskiego POW.

W połowie listopada 1914 r. Jadwiga wraz z Marią przewiozły z Łodzi do Warszawy duży ładunek (ok. 20 kg) dynamitu oraz lonty na potrzeby Oddziału Lotnego Wojska Polskiego. Jej warszawska kwatera w mieszkaniu Marii Gieysztor przy ul. Wspólnej 58, także członkini sekcji i podwładnej Jadwigi, była biurem sekcji wywiadowczej POW.

Po wyjściu wojsk rosyjskich z Warszawy 2 sierpnia 1915 r. uczestniczyła razem z Marią Kwiatkowską w powołaniu Komendy Wojsk Polskich,

a następnie w przygotowaniach do wyjścia na front w ramach I Brygady Legionów Batalionu Warszawskiego. Od sierpnia 1915 r. przez 4 miesiące była komendantką poczty KN POW. 1 lutego 1916 r. objęła funkcję komendantki reaktywowanego w październiku ubiegłego roku Warszawskiego Oddziału Żeńskiego POW. Funkcję tę pełniła do grudnia 1918 r., kiedy to Oddział Żeński został rozwiązany. W międzyczasie, tj. 10 stycznia 1918 r., została mianowana referentką KN POW dla Oddziałów Żeńskich we wszystkich osiemnastu Okręgach POW na terenie Królestwa Polskiego liczących w sumie ponad 800 członkiń. Była również członkiem Zarządu Warszawskiego Koła Ligi Kobiet. Uczestniczyła także w działaniach na terenie Śląska.

W latach 1915 – 1920 ponownie studiowała (w pełnym zakresie – studium całodzienne) w Warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych. Przez cały ten okres uczyła się rzeźby pod kierunkiem prof. Edwarda Wittiga.

W pierwszych dniach sierpnia 1920 r., gdy wojska bolszewickie podchodziły pod Włocławek i Nieszawę otrzymała z Oddziału II Sztabu Generalnego polecenie udania się na Kujawy i pozostania tam w razie okupacji sowieckiej.

Dekretem Naczelnego Wodza i Naczelnika Państwa z 17 maja 1922 r. Jadwiga Barthel de Weydenthal została odznaczona w grupie żołnierzy b. Oddziałów Detaszowych Legionów Polskich Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy (L. k. 7550).

We wniosku z 1 marca 1922 r. o nadanie tego odznaczenia popartym przez ppłk. Adama Koca i Mariana Zyndrama – Kościałkowskiego napisano: „*Maria (pomyłka – chodziło o Jadwigę) Barthel de Weydenthal wstępuje do szeregów POW w sierpniu 1914 roku. Organizuje całość służby wywiadowczej żeńskiej w Warszawie i na prowincji i prowadzi ją bez przerwy aż do chwili ustąpienia wojsk rosyjskich. W pracy tej wykazuje wielką energię i niezwykły hart ducha. Dostarczając niesłychanie wartościowego materiału wywiadowczego przeprowadza również szkolenie wywiadowczyń. Znajduje się stale na najniebezpieczniejszym posterunku. W maju 1915 roku przewozi z prowincji do Warszawy skrzynki z dynamitem. Tylko dzięki jej zimnej krwi uczestnicy wyprawy unikają aresztowania i śmierci. W całej pracy swej pełna poświęcenia i męskiej odwagi. Pozostaje w pracach POW aż do końca zawsze z jednakowym zapalem i samozaparciem się.*”

Dwa miesiące później została odznaczona także Krzyżem Walecznych po raz 2 i 3. (Rozporządzenie MSWojsk. o nadaniu Krzyży Walecznych członkom POW, Dz. Pers. MSWojsk. Nr 19 z 8 lipca 1922 r.).

W 1931 r. za służbę w POW przyznano jej także Krzyż Niepodległości z Mieczami. Była jedną z 65 peowiaczek wyróżnionych tym wysokim odznaczeniem.

W okresie międzywojennym uczestniczyła w organizowaniu Fidac Auxiliare, a następnie (bez wynagrodzenia) pełniła funkcję sekretarki generalnej Unii Polskich Związków Obrończyni Ojczyzny (sekcja polska Fidac) oraz stałej delegatki na zjazdy tej organizacji z ramienia sekcji polskiej. W latach trzydziestych przewodniczyła Stowarzyszeniu Peowiaczek. Pracowała także w Związku Drużyniaczek.

Przyjaźniła się z Aleksandrą Piłsudską, bywała gościem w Belwederze. W 1935 r. została matką chrzestną statku „Batory”.

Była artystką-rzeźbiarką. Rzeźbiła w pracowni prof. Wittiga. M.in. wykonała płaskorzeźbę swojego brata Przemysława. Płaskorzeźba ta odlana w brązie została wmurowana w ścianę Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu, która nosiła imię pułkownika Przemysława Barthel de Weydenthal. Inne jej prace uległy zniszczeniu w czasie wojny. Jej dziełem był także wystrój kaplicy SS. Urszulanek w Pokrzywnie p. Poznaniem wraz z rzeźbą ołtarza, postacią Chrystusa na krzyżu nad ołtarzem, figurą Matki Boskiej oraz płaskorzeźbą św. Anieli Merici.

Po zakończeniu wojny mieszkała we Włocławku (nie wolno jej był wrócić do Bądkowa, jako współwłaścicielce majątku, który został rozparcelowany). Przez krótki okres czasu była projektantką w fabryce fajansów we Włocławku, lecz z powodu „złego pochodzenia” została zwolniona. Od 1957 r. na zaproszenie SS. Urszulanek mieszkała w ich domu w Rybniku i pracowała tam jako bibliotekarka w bibliotece szkolnej.

Była też autorką publikacji „Sekcja wywiadowcza POW”, wspólnie z Heleną Stattlerówną „Oddział Żeński POW”, a także „Pierwsza podróż po dynamit”. Napisała także zachowane w maszynopisie wspomnienia (znajdujące się obecnie w posiadaniu rodziny).

Zmarła 25 kwietnia 1961 r.

Najstarszy brat Jadwigi – Jerzy w czasie I wojny światowej służył w szwadronie Władysława Beliny – Prażmowskiego. W okresie międzywojennym pełnił służbę dyplomatyczną jako konsul generalny RP w USA, jako konsul w Zagrzebiu, a w końcu jako poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny RP w Chinach. W marcu 1937 r. został odznaczony Medalem Niepodległości.

Drugi z braci – Przemysław to jeden z najwybitniejszych oficerów Legionów Polskich i POW. Szef Sztabu III Brygady Legionów. W 1918 r. wyznaczony w stopniu pułkownika na stanowisko szefa Sztabu Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego na Ukrainie. Jednocześnie był faktycznym dowódcą POW na Ukrainie. W połowie kwietnia 1918 r. podał się do dymisji. Ciężko ranny 5 kwietnia 1919 r. podczas osłony wojsk koalicyjnych wychodzących z Odessy zmarł w dwa dni później. Sprowadzenie jego prochów do kraju i pogrzeb we Włocławku miały charakter uroczystości państwowej. Za trumną szedł Marszałek Józef Piłsudski. Został odznaczony pośmiertnie Krzyżem Orderu Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Orderem Polonia Restituta III klasy oraz Krzyżem Walecznych czterokrotnie.

Najmłodszy brat Jadwigi – Jan, jako uczeń Szkoły Handlowej we Włocławku działał w Organizacji Młodzieży Niepodległościowej Szkół Średnich we Włocławku. W sierpniu 1912 r. został aresztowany w Warkłanach i odstawiony etapem do Włocławka. Przesiedział w więzieniu do końca tego roku pod zarzutem działalności wywrotowej, m.in. za pisanie do pisma „Pobudka” oraz śpiewanie w kościele katedralnym włocławskim pieśni „Boże coś Polskę”. Po uwolnieniu pozostawał pod nadzorem policyjnym. W 1914 r. ukończył Gimnazjum Konopczyńskiego w Warszawie. Nie został przyjęty do Legionów Polskich i nie brał udziału w wojnie 1920 r. ani później w kampanii wrześniowej 1939 r., mimo ochotniczego zgłoszenia, ponieważ miał bardzo słabe zdrowie. W okresie międzywojennym jako właściciel Bądkowa bardzo dużo pracował społecznie na rzecz Bądkowa doprowadzając tę miejscowość do rozkwitu. Publikował w „Gazecie Rolniczej” i „Drodze”, należał do BBWR. Jego żoną była Anna z Dmochowskich z Jeleńca w Ziemi Łukowskiej, rodziny równie patriotycznej co Barthelowie. W maju 1941 r. za odmowę podpisania volkslisty został aresztowany i wysłany do obozu kancetracyjnego Mauthausen-Gusen, gdzie zginął w 1941 r.

Jedna z dwóch młodszych sióstr Jadwigi – Maria Zdzisława w czasach studenckich brała udział w organizowaniu Związku Harcerstwa Polskiego we Lwowie. W latach 1910 – 1911 była komendantką Oddziału Żeńskiego Drużyny Strzeleckiej we

BARTHEL de WEYDENTHAL JADWIGA

AASP w Warszawie, Sprawozdanie z dotychczasowej działalności Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych za czas od marca roku 1904 do czerwca roku 1907; Lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych od 1911/12 do 1915/16 roku; Ogólna lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych oraz rachunek wpłaconych wpisów w latach 1916/17–1919/20; Skorowidz uczniów 1915/16–1918/19; Lista uczniów 1911/12; Skorowidz uczniów i uczennic Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych w latach 1915/16 – 1916/17; CAW, VM 25–1827, KW 13/B–2529; odrzuc. 9.12.1935 (Barthel de Weydenthal Jan); MN 6.03.1937 (Barthel de Weydenthal Kazimiera z Bzowskich, ps. Herbutówna); KN 04.11.1933 (Barthel de Weydenthal Zdzisław); - DW Uds KiOR, relacje Elżbiety Olbrycht o Jadwidze Barthel de Weydenthal i jej rodzinie z dn. 23. 06. 2001r., 06. 08. 2001r. i 19. 09. 2001r.; Relacja p. Elżbiety Olbrycht z dn.23.06.2001r.; - Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30.12.1922; MP Nr 64/1931; - Barthel de Weydenthal J., (Brzeska), Sekcja Wywiadowcza P.O.W., w: Wierna służba..., s. 214; Barthel de Weydenthal J., Pierwsza podróż po dynamit, w: Wierna służba..., s. 259; Barthel de Weydenthal J., Stattlerówna H., Oddział Żeński P.O.W., w: Służba Ojczyźnie..., s. 80, 84; Chełmicka H., Praca Oddziału Lotnego W.P., w: Wierna służba..., s.250; Dmochowska M., Dmochowscy – dzieje jednego pokolenia, s. 70-74; Englert A., Barthel de Weydenthal Przemysław, w: PSB, t. 1, s. 312; Gieysztor M., Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego, w: Wierna służba..., s.242, 244; Jędrzejewicz W., P.O.W. i Batalion Warszawski, Moja służba 1914-1915, s. 114, 149, 201; Kto był kim..., s. 89; Kwiatkowska-Jaxa M., Oddział Żeński P.O.W. w: Wierna służba..., s.207; Łoza, Czy wiesz..., s. 27; Olbrycht E., Barthel de Weydenthal Jan Maria, w: Ziemianie polscy XX wieku, s. 5-6; Pełczyńska, Kobieta w walce..., s. 870 (fot.), 871; Zawiszanka Z., Polskie Drużyny Strzeleckie, w: Wierna służba..., s. 28-29.

Lwowie. Następnie pod ps. Różańska służyła u boku siostry w sekcji wywiadowczej Oddziału Żeńskiego POW. Po odzyskaniu niepodległości, w 1920 r. obroniła doktorat na Uniwersytecie Jana Kazimierza i wstąpiła do Zgromadzenia SS. Urszulanek. Przebywała w klasztorach w Tarnowie i w Kołomyi. Była nauczycielką i dyrektorem szkół prowadzonych przez SS. Urszulanki. W 1931 r. została odznaczona Krzyżem Niepodległości. W czasie II wojny światowej uczestniczyła w tajnym nauczaniu w Lublinie i w Warszawie. Po Powstaniu Warszawskim została wywieziona przez Niemców wraz z innymi Urszulankami do obozu Bittigheim w Niemczech. Stamtąd powróciła do klasztoru Urszulanek w Rybniku, gdzie następnie została dyrektorką ich szkoły. Po odebraniu Urszulankom tej szkoły zajęła się zorganizowaniem grup świeckich pań (w formie Trzeciego Zakonu Urszulanek). Zmarła 22 października 1970 r. w Rybniku.

Źródła:

A ASP w Warszawie, Sprawozdanie z dotychczasowej działalności Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych za czas od marca roku 1904 do czerwca roku 1907; Lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych od 1911/12 do 1915/16 roku; Ogólna lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych oraz rachunek wpłaconych wpisów w latach 1916/17 – 1919/20; Skorowidz uczniów 1915/16 – 1918/19; Lista uczniów 1911/12; Skorowidz uczniów i uczennic Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych w latach 1915/16 – 1916/17; CAW, sygn. VM 25 – 1827, KW 13/B – 2529 (Barthel de Weydenthal Jadwiga); Odrzuc. 9.XII.1935 (Barthel de Weydenthal Jan), MN 6.III.1937 (Barthel de Weydenthal Kazimiera z Bzowskich, ps. Herburtówna), KN 04.XI.1933 (Barthel de Weydenthal Zdzisław) – DW Uds KiOR, relacje Elżbiety Olbrycht o Jadwidze Barthel de Weydenthal i jej rodzinie z 23.VI. 2001 r., 6.VII. 2001 r. i 19. IX. 2001 r. – Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30.12.1922; Monitor Polski Nr 64/1931 - Englert A. Barthel de Weydenthal Przemysław, w: PSB, t. 1, Kraków 1935, s. 312; Kto kim był w II Rzeczypospolitej?, Warszawa 1998, s. 89; Łoza S., Czy wiesz, kto to jest? Warszawa 1938, s. 27; Barthel de Weydenthal J., Pierwsza podróż po dynamit, w: Wierna służba..., s. 259; Barthel de Weydenthal J., Stattlerówna H., Oddział Żeński P.O.W., w: Służba Ojczyźnie. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1915-1918, Warszawa 1929, s. 80, 84; Barthel de Weydenthal J., (Brzeska), Sekcja Wywiadowcza POW, w: Wierna służba. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1910-1915, Warszawa 1927, s. 214; Chełmicka H., Praca Oddziału Lotnego WP, w: Wierna służba..., s.250; Dmochowska M., Dmochowscy – dzieje jednego pokolenia, Warszawa 1997, s. 70-74; Gieysztor M., Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego, w: Wierna służba..., s.242, 244; Jędrzejewicz W., POW i Batalion Warszawski, Moja służba 1914-1915, Warszawa 1939, s. 114, 149, 201; Kwiatkowska-Jaxa M., Oddział Żeński POW w: Wierna służba..., s.207; Pelczyńska W., Kobieta w walce o niepodległość, w: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej, 1918-1928, Warszawa 1933 (wyd. 2), s. 870 (fot.), 871; Zawiszanka Z., Polskie Drużyny Strzeleckie, w: Wierna służba..., s. 28-29.

Wiesław Misztal

Mirosław Sulej

Źródła:

CAW, sygn. KW-13-2529 (Barthel de Weydenthal Jadwiga),
sygn. odrzuc. 9.12.1935 (Barthel de Weydenthal Jan);
sygn. MN 6.03.1937 (Barthel de Weydenthal Kazimiera z Bzowskich, ps. Herbutówna);
sygn. KN 04.11.1933 (Barthel de Weydenthal Zdzisław).

Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30.12.1922.

Monitor Polski Nr 64/1931.

Relacja p. Elżbiety Olbrycht z dn. 23.06.2001r.

Jędrzejewicz W., P.O.W. i Batalion Warszawski, Moja służba 1914-1915, Warszawa 1939, s. 114, 149, 201.

Dmochowska M., Dmochowscy – dzieje jednego pokolenia, Warszawa 1997, s. 70-74.

Kto kim był w II Rzeczypospolitej?, Warszawa 1998, s. 89.

Łoza S., Czy wiesz, kto to jest? Warszawa 1938, s. 27.

Barthel de Weydenthal J., Pierwsza podróż po dynamit, w: Wierna służba..., s. 259.

Barthel de Weydenthal J., Stattlerówna H., Oddział Żeński P.O.W., w: Służba Ojczyźnie. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1915-1918, Warszawa 1929, s. 80, 84.

Barthel de Weydenthal J., (Brzeska), Sekcja Wywiadowcza P.O.W., w: Wierna służba. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1910-1915, Warszawa 1927, s. 214.

Pelczyńska W., Kobieta w walce o niepodległość, w: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej, 1918-1928, Warszawa 1933 (wyd. 2), s. 870 (fot.), 871.

Zawiszanka Z., Polskie Drużyny Strzeleckie, w: Wierna służba..., s. 28-29.

Kwiatkowska-Jaxa M., Oddział Żeński P.O.W. w: Wierna służba..., s. 207.

Chełmicka H., Praca Oddziału Lotnego W.P., w: Wierna służba..., s. 250.

Gieysztor M., Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego, w: Wierna służba..., s. 242, 244.

Olbrycht E., Barthel de Weydenthal Jan Maria, w: Ziemianie polscy XX wieku, Warszawa 1994, s. 5-6.

Englert A. Barthel de Weydenthal Przemysław, w: PSB, t. 1, Kraków 1935, s. 312.

do książki
NPTK

do T.

w Lublinie i w Warszawie. Po Powstaniu Warszawskim została wywieziona przez Niemców wraz z innymi Urszulankami do obozu Bittigheim w Niemczech. Stamtąd powróciła do klasztoru Urszulanek w Rybniku, gdzie następnie została dyrektorką ich szkoły. Po odebraniu Urszulankom tej szkoły zajęła się zorganizowaniem grup świeckich pań (w formie Trzeciego Zakonu Urszulanek). Zmarła 22 października 1970r. w Rybniku.

Źródła:

- A ASP w Warszawie, Sprawozdanie z dotychczasowej działalności Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych za czas od marca roku 1904 do czerwca roku 1907; Lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych od 1911/12 do 1915/16 roku; Ogólna lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych oraz rachunek wpłaconych wpisów w latach 1916/17 – 1919/20; Skorowidz uczniów 1915/16 – 1918/19; Lista uczniów 1911/12; Skorowidz uczniów i uczennic Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych w latach 1915/16 – 1916/17.
- CAW, syg. VM 25 – 1827, KW 13/B – 2529 (Barthel de Weydenthal Jadwiga); syg. odrzuc. 9.12.1935 (Barthel de Weydenthal Jan); syg. MN 6.03.1937 (Barthel de Weydenthal Kazimiera z Bzowskich, ps. Herbutówna); syg. KN 04.11.1933 (Barthel de Weydenthal Zdzisław).
- DW Uds KiOR, relacje Elżbiety Olbrycht o Jadwidze Barthel de Weydenthal i jej rodzinie z dn. 23. 06. 2001r., 06. 08. 2001r. i 19. 09. 2001r.
- Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30.12.1922.
- Monitor Polski Nr 64/1931.
- Relacja p. Elżbiety Olbrycht z dn.23.06.2001r.
- Jędrzejewicz W., P.O.W. i Batalion Warszawski, Moja służba 1914-1915, Warszawa 1939, s. 114, 149, 201.
- Dmochowska M., Dmochowscy – dzieje jednego pokolenia, Warszawa 1997, s. 70-74.
- Kto kim był w II Rzeczypospolitej?, Warszawa 1998, s. 89.
- Łoza S., Czy wiesz, kto to jest? Warszawa 1938, s. 27.
- Barthel de Weydenthal J., Pierwsza podróż po dynamit, w: Wierna służba..., s. 259.
- Barthel de Weydenthal J., Stattlerówna H., Oddział Żeński P.O.W., w: Służba Ojczyźnie. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1915-1918, Warszawa 1929, s. 80, 84.
- Barthel de Weydenthal J., (Brzeska), Sekcja Wywiadowcza P.O.W., w: Wierna służba. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1910-1915, Warszawa 1927, s. 214.
- Pelczyńska W., Kobieta w walce o niepodległość, w: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej, 1918-1928, Warszawa 1933 (wyd. 2), s. 870 (fot.), 871.

Zawiszanka Z., Polskie Drużyny Strzeleckie, w: Wierna służba..., s. 28-29.

Kwiatkowska-Jaxa M., Oddział Żeński P.O.W. w: Wierna służba..., s.207.

Chełmicka H., Praca Oddziału Lotnego W.P., w: Wierna służba..., s.250.

Gieysztor M., Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego, w: Wierna służba..., s.242, 244.

Olbrycht E., Barthel de Weydenthal Jan Maria, w: Ziemianie polscy XX wieku,
Warszawa 1994, s. 5-6.

Englert A. Barthel de Weydenthal Przemysław, w: PSB, t. 1, Kraków 1935, s. 312.

Bisognem oprec. przez Ezi D. do T + ST. VII kalendarz 2
wspomnił rezydent B. Amenzurkiego

1-1/22

BARTHEL de WEYDENTHAL Jadwiga (1884 – 1961), ps. Brzeska

Urodziła się 22 sierpnia 1884 r. w Padniewie k. Mogilna, w rodzinnym majątku dziadków (wówczas w zaborze pruskim), jako córka Zdzisława i Anieli z Różańskich. Ojciec był właścicielem majątku Bądkowo na ^{wielkich} Kujawach (wówczas zabór rosyjski). W rodzinie kultywowano tradycje niepodległościowe. Za pomoc udzieloną powstańcom 1863 r. dziadkowie byli więzieni przez władze pruskie, a ich majątek obłożony kontrybucją. Działalność patriotyczną prowadzili również rodzice. Ojciec, za próbę wprowadzenia podczas rewolucji 1905 r. języka polskiego do samorządu gminnego, został aresztowany i wydalony z granic zaboru rosyjskiego. Kilka lat później zesłany na Syberię za działalność oświatową wśród chłopów inflanckich, skąd powrócił dopiero w 1918 r. Za swoją działalność w 1933 r. otrzymał pośmiertnie Krzyż Niepodległości. Matka zajmowała się w okresie poprzedzającym wybuch I wojny światowej tłumaczeniem na potrzeby „Strzelca” podręczników wojskowych.

Nauki początkowe Jadwiga pobierała w domu, następnie ukończyła szkołę średnią w Paryżu (rodzice nie chcieli bowiem posyłać swoich dzieci do carskiej szkoły). Podjęte na Sorbonie studia artystyczne przerwała ze względu na zły stan zdrowia. Po powrocie do kraju, w latach 1905 – 1907 i 1916 – 1920 była studentką Wydziału Rzeźby w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. W międzyczasie względy zdrowotne zdecydowały o przeprowadzce do Krakowa, gdzie w 1907 r. rozpoczęła naukę w ASP.

W okresie studiów związała się z ruchem zarzewiackim i wstąpiła do PDS we Lwowie. W 1911 r. została kierowniczką Komisji Oddziałów Pomocniczych (tzw. oddziałów żeńskich) przy KN Armii Polskiej.

Z chwilą wybuchu I wojny światowej zgłosiła się do Oddziału Żeńskiego POW w Warszawie. Pełniła w nim służbę kurierską. Równocześnie była zastępczynią komendantki Oddziału. W grudniu 1914 r. została kierowniczką sekcji wywiadowczej i weszła w skład Komendy Warszawskiej POW. Zarządzała zorganizowanym przy KN POW składem broni i amunicji. Poza wykonywaniem zadań wywiadowczych, brała też udział w działaniach Oddziału Lotnego, w transportach broni i materiałów wybuchowych. Uczestniczyła także, jako członkini Zarządu, w pracach warszawskiego koła LKPW. Po rozwiązaniu Oddziału Żeńskiego POW w sierpniu 1915 r. współorganizowała dla legionistów przebywających na froncie tzw. Poczta Listów Prywatnych, która rok później została włączona w skład Komendy Poczty POW. 1 lutego 1916 r. objęła funkcję komendantki reaktywowanego w październiku 1915 r. Oddziału Żeńskiego POW w Warszawie (pełniła ją do czasu jego rozwiązania w

grudniu 1918 r.), a w listopadzie została komendantką wszystkich Oddziałów Żeńskich POW w Królestwie Polskim. W styczniu 1918 r. jako referentka Oddziałów Żeńskich weszła w skład KN POW.

Za swoją działalność w POW dekretem NW z dnia 17 maja 1922 r. otrzymała Order Wojenny VIRTUTI MILITARI V klasy (nr Krzyża 7500). W uzasadnieniu podkreślono, że w czasie swojej służby: *„Organizuje całość służby wywiadowczej żeńskiej w Warszawie i na prowincji i prowadzi ją bez przerwy aż do ustąpienia wojsk rosyjskich. W pracy tej wykazuje wielką energię i niezwykły hart ducha. Dostarczając niesłychanie wartościowego materiału wywiadowczego, przeprowadza również szkolenie wywiadowczyń. Znajduje się stale na najniebezpieczniejszym posterunku. W maju 1915 r. przewozi z prowincji do Warszawy skrzynkę z dynamitem. Tylko dzięki jej zimnej krwi uczestnicy wyprawy unikają aresztowania i śmierci. W całej pracy swej pełna poświęcenia i męskiej odwagi”*.

Odnaczona została także orderem I Brygady „Za Wierną Służbę” (6 VIII 1916 r.), Krzyżem POW (6 VIII 1919), trzykrotnie Krzyżem Walecznych (po raz drugi i trzeci 8 VII 1922), Krzyżem Legionowym (16 XII 1925) oraz Krzyżem Niepodległości z Mieczami (12 III 1931).

W okresie wojny polsko-rosyjskiej w 1920 r., gdy oddziały bolszewickie podchodziły do Włocławka, otrzymała polecenie wyjazdu na Kujawy i pozostania na miejscu w razie okupacji kraju przez bolszewików.

W 1921 r. powróciła do Krakowa, gdzie kontynuowała pracę rzeźbiarską w Akademii Krakowskiej, tworząc liczne rzeźby dla kościołów. Przez blisko rok z powodu choroby płuc przebywała w Jugosławii. Od 1929 r. mieszkała w Warszawie. Była aktywną działaczką ruchu kombatanckiego. Należała do Związku Drużyniczek i Stowarzyszenia Peowiaczek. Uczestniczyła w organizowaniu żeńskiej Fidac Auxiliare, pełniła też funkcję sekretarki generalnej polskiej sekcji Fidac’u – Unii Polskich Związków Obrończyni Ojczyzny oraz stałej delegatki na zjazdy tej organizacji. Była członkinią Komisji Odznaczeniowej Krzyża i Medalu Niepodległości oraz Honorowego Sądu Kawalerów Krzyża i Medalu Niepodległości.

W czasie II wojny światowej pozostała w Warszawie. Przeżyła tragedię rodzinną – dwaj bratankowie, żołnierze AK, którymi się opiekowała, polegli w Powstaniu.

Po wojnie, gdy majątek rodzinny w Bądkowie został rozparcelowany, a jej jako współwłaścicielce nie wolno było w nim zamieszkać, przez krótki czas pracowała na stanowisku projektantki w fabryce porcelany we Włocławku, skąd została zwolniona z powodu ziemiańskiego pochodzenia. Schorowana, pozbawiona podstaw egzystencji, w 1947 r. znalazła schronienie w domu SS Urszulanek w Rybniku na Śląsku. Pracowała tam jako

bibliotekarka w szkole klasztornej. Zmarła po ciężkiej chorobie 25 kwietnia 1961 r. w Rybniku.

Patriotyczne tradycje domu rodzinnego wywarły wpływ również na jej rodzeństwo. Najstarszy brat - Jerzy (1882-1960) w okresie I wojny światowej służył w LP. Po wojnie był konsulem generalnym w USA i w Jugosławii. W 1937 r. odznaczony został Krzyżem Niepodległości. Drugi z braci - Przemysław (1893-1919) – oficer LP i POW, od 1918 r. pełnił funkcję szefa sztabu Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich na Ukrainie. Zginął w 1919 r. w walce z oddziałami sowieckimi pod Odessą. Pośmiertnie odznaczony został Krzyżem Orderu Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Orderem Polonia Restituta oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych. Jedna z dwóch młodszych sióstr - Maria Zdzisława (1886-1970) była współorganizatorką PDS i komendantką w latach 1910 –1911 Oddziału Żeńskiego we Lwowie. Po wybuchu wojny służyła pod ps. Różańska wraz z Jadwigą w sekcji wywiadowczej Oddziału Żeńskiego POW, za co w 1931 r. otrzymała Krzyż Niepodległości. W czasie II wojny brała aktywny udział w tajnym nauczaniu w Lublinie i w Warszawie.

APAK, T: 2453/WSK; CAW, sygn. VM 25-1827, KW-13-2529; CAW, Dz. Pers. NPiNW Nr 59 z 30 XII 1922; DW UdsKiOR, rel Elżbiety Olbrycht z 23. 06. 2001 r.; MP 1931, nr 64; - - **Barthel de Weydenthal J.**, *Pierwsza podróż po dynamit i Sekcja Wywiadowcza POW w: Wierna służba...*, s. 259-261 i 212-216; **taże**, Stattlerówna H., *Oddział Żeński POW*, w: *Służba ojczyźnie...*, s. 77-85; Chelmiczka H., *Praca Oddziału Lotnego WP*, w: *Wierna służba...*, s. 250; Dmochowska M., *Dmochowscy - dzieje jednego pokolenia*, W-wa 1997, s. 70-74; Dufurat J., *Kobiety...*, passim; Englert A., *Barthel de Weydenthal Przemysław*, w: *PSB*, t. 1, s. 312; Gieysztor M., *Przed wymarszem Batalionu Warszawskiego*, w: *Wierna służba...*, s. 242, 244; Jackowski-Fedorowicz Sz., *Pułkownik Przemysław Barthel Weydenthal*, *Zeszyty Naukowe UJ. Prace Historyczne* z. 112 (1994), s. 229; Jędrzejewicz W., *POW i Batalion Warszawski. Moja służba 1914-1915*, W-wa 1939, s. 114, 149, 201; *Kto był kim...*, s. 89; Kwiatkowska-Jaxa M., *Oddział Żeński POW*, w: *Wierna służba...*, s. 207; Leski, *Życie...*, s. 134; Łoza, *Czy wiesz...*, s. 27; Nałęcz, *POW*, s. 28, 157, 160-162; Olbrycht E., *Barthel de Weydenthal Przemysław*, w: *Ziemianie polscy XX wieku*, W-wa 1994, s. 5-6; Pelczyńska, *Kobieta w walce...*, w: *Dziesięciolecie...*, s. 870 (fot.); Puchalski Z., Wawrzyński T., *Krzyż i Medal Niepodległości*, W-wa 1994, s. 85; Wesołowski, *Order VM...*, s. 353 i 508; Zawacka, *Czekając...*, s. 405; Zawiszanka Z., *Polskie Drużyny Strzeleckie*, w: *Wierna Służba...*, s. 28-29

Jadwiga BARTHEL de WEYDENTHAL
ps. "Brzeska"

Ur. w Bądkowie na Kujawach w rodzinie ziemiańskiej o wybitnej tradycji powstań polskich. Tradycje walki o niepodległość przekazywała dzieciom głównie matka Aniela z Różańskich, której rodzice brali udział w powstaniu 1963 roku. Naukę pobierała w domu od specjalnie zaangażowanej nauczycielki. Dla dokończenia edukacji rodzice wysłali ją do Paryża. Tam zapoznała się z arcydziełami sztuki plastycznej i zapragnęła sama oddać się tej sztuce. Kształciła się w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie i Akademii w Krakowie, specjalizując się w rzeźbie. Choroba płucna zmusiła ją do dłuższego pobytu w Zakopanem i na włoskiej Riwierze. Korzystając z pobytu we Włoszech zapoznała się z tamtejszemi arcydziełami, co b. pomogło jej w pracach artystycznych. Wykształcenie w zakresie rzeźby Jadwiga B.d.W. uzupełniła pod kierunkiem prof. Wittiga.

Przez całe prawie swe życie Jadwiga B.d.W. oddana była sprawie Niepodległości Polski. W latach 1912-1914 należy do Polskich Drużyn Strzeleckich. Wojna zastała ją w Warszawie, gdzie zgłasza się natychmiast do pracy wojskowej. Z chwilą organizowania Oddziału Żeńskiego P.O.W. zostaje mianowana zastępczynią Komendantką O.Ż. Następnie obejmuje funkcję kierowniczkę Sekcji O.W. /Praca wojskowa i polityczna/ oraz bierze udział w pracach Oddziału Lotnego W.P./transporty broni i materiałów wybuchowych i in./. Po wejściu Niemców do Warszawy bierze udział w organizowaniu Poczty Listów Prywatnych, mających na celu utrzymywanie łączności z frontem legionowym oraz z okupacją austriacką zakazaną przez Niemców. W latach 1916 do wiosny roku 1918 po restytucji O.Ż.P.O.W. zostaje mianowana jego komendantką oraz pełni funkcję referentki Komendy Naczelnej P.O.W. na terenie Kongresówki. W Polsce Niepodległej obok swej pracy artystycznej, bierze udział w pracach Gł.Komisji Odznaczeniowej, oraz w pracy redakcyjnej wydawnictw wspomnień legionowych WIERNA SŁUŻBA i SŁUŻBA OJCZYŹNIE. Po zorganizowaniu Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny, bierze udział w jej pracach, jako sekretarka Prezydium. Organizuje koła młodego Fideaa u. z zalecenia Pani Marszałkowej jest matką chrzestną Statku "Baterii". /Fotografia z uroczystości z dnia 3.VII.1935/.

W czasie II wojny światowej pełni służbę przy telefonach aż do kapitulacji Warszawy. W wolniejszych chwilach zwoziła rannych żołnierzy z przedpola Warszawy w czasie jej oblężenia.

Podczas okupacji niemieckiej zamieszkała z synami swego brata Jerzego /b. posła Rzeczypospolitej w Chinach/ zmarłego w 1960 w Londynie/.

Obaj bratankowie należeli do A.K., Jadwiga opiekowała się nimi i po-

magala w ich pracach aż do ich śmierci - obaj zginęli w Powstaniu Warszawskim. Druga wojna światowa stała się dla Jadwigi okresem klęski nie tylko narodowej, ale i rodzinnej. Straciła dom rodzinny w Badkowie i opiekuna, brata Jana, którego Niemcy wywieźli do Mathausen - Guzen, gdzie wkrótce zmarł. Po wojnie Jdwięga zamieszkała we Włocławku, zatrudniona w pracy rzeźby ceramiki dla miejscowej fabryki porcelany, dała też jej również możliwość pracy na swój użytek dla zapewnienia sobie niezbędnych środków utrzymania. Nie trwało to długo. Straciła pracę, podstawę egzystencji we Włocławku. Zaproszona przez SS Urszulanki udaje się do ich siedziby w Rybniku Górnośląskim, miejsca stałego pobytu jej siostry Marii /w Zakonie S.Beaty/. Pozostaje tu aż do końca życia, starając się według możliwości, być pożyteczną dla Zgromadzenia, które jej dało przytułek. Udziela więc lekcji historii sztuki i jęz.francuskiego, porządkuje miejscową bibliotekę, przede wszystkim jednak rzeźbi, dzieła jej zdobią kaplice Sióstr w Rybniku i Pokrzywnie poznańskim, siedzibie, najmłodszej jej siostry, również Urszulanki.

Ostatnie lata Jadwiga pozostaje złożoną ciężką niemocą, która nie pozwala jej na opuszczenie łóżka. Zmarła w Rybniku dn.24.IV.1961 i także pochowana została. 25.

Staraniem koleżanek Redakcja Tyg.Powszechnego zamieściła notatkę, zawiadamiającą o jej śmierci w rubryce wydarzeń ważnych. Notatka brzmi jak następuje:

"W klaszterze Sióstr Urszulanek w Rybniku Górnośląskim zmarła znana artystka rzeźbiarka, autorka licznych prac o tematyce religijnej JADWIGA BARTHEL de WEYDENTHAL, długoletnia działaczka niepodległościowa, odznaczona Krzyżem Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości i Krzyżem Walecznych".-

Dokumentacja:

- Artykuła w wydawn. WIERNA SŁUŻBA i SŁUŻBA OJCZYŹNIE:
- E.Stefanowska, O.Ż.P.O.W. s.205
- I.Wasiutyńska: Urywki z pamiętnika, s.209
- J.Bart.de W.: Sekeja Wywiadowcza P.O.W. s.
- J.Bart. de W.: Pierwsza podróż po dynamit
- W.Borkowska: Wspomnienia ze służby wywiadowczej, s.212

Służba Ojczyźnie:

- J.Bart.de W. i Stattlerówna Helena: Odział żeński P.O.W. s.77
- M.Rychterówna: Poczta Listów Prywatnych, s.85
- H.Ciaglińska: Służba erdynansowa w Komendzie P.O.W.

Informacje nadesłane przez siostrę Marię Beatę

Informacje otrzymane bezpośrednio od Jadwigi, z którą byłam w korespondencji, dopóki mogła utrzymać w ręku pióro. Aż do końca prawie pisała za nią do mnie jej siostra.

- MR. /Maria Rychterówna/

Za zgodność: Halina Szewczykowa

T-12-153/153 1 Pom.

1-1/27

Jadwiga Barthel de Weydenthal

Jadwiga Bartel de Weydenthal ps. „Brzeska” (22 VIII 1884 - 25 IV 1961), ur. w Bądkowie na Kujawach, córka Anieli z Różańskich. Naukę pobierała w domu, następnie w Paryżu na Sorbonie. Po powrocie do kraju, w latach 1905-1906 a następnie w latach 1916-1919 studiowała na wydziale rzeźby Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 1921 r. kontynuowała podjętą specjalizację w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wykształcenie w zakresie rzeźby uzupełniła pod kierunkiem sławnego rzeźbiarza, znawcy sztuk pięknych, prof. Edwarda Wittiga, autora takich dzieł jak: popiersie Józefa Piłsudskiego czy pomnik Juliusza Słowackiego.

W latach 1912-1914 należała do oddziału lwowskiego Polskich Drużyn Strzeleckich. Po wybuchu I wojny światowej, z chwilą zorganizowania Oddziału Żeńskiego POW mianowana zastępczynią komendantki tego oddziału, następnie została kierowniczką sekcji wywiadowczej OŻ POW, której zadaniem było prowadzenie wywiadu wojskowego i politycznego na terenie Warszawy oraz na prowincji. Brała udział, razem ze swoją siostrą Marią, w pracach Oddziału Lotnego Wojsk Polskich. Po wejściu Niemców do Warszawy wzięła udział w organizowaniu Poczty Listów Prywatnych, mającej na celu utrzymywanie łączności z frontem legionowym oraz z terenami okupacji austriackiej. Od lutego 1916 r. do sierpnia 1918 r. pełniła funkcję komendantki OŻ POW. Była również członkiem Zarządu warszawskiego Koła Ligi Kobiet Pogotowia Wojennego. Od marca 1918 r. weszła w skład Komendy Naczelnej POW jako referentka Oddziałów Łączności na terenie okupacji niemieckiej i austriackiej.

W latach dwudziestych Jadwiga Barthel de Weydenthal brała udział w pracy redakcyjnej wydawnictw wspomnień legionowych: Wierna Służba i Służba Ojczyźnie, w latach trzydziestych w pracach środowiskowej Komisji Odznaczeniowej Krzyża i Medalu Niepodległości (wchodziła ona w skład Głównej Komisji Odznaczeniowej) oraz Honorowego Sądu Kawalerów Krzyża i Medalu Niepodległości. Była przewodniczącą Stowarzyszenia Peowiaczek, a po zorganizowaniu Unii Polskich Związków Obrończyni Ojczyzny (do którego swój akces zgłosiło Stowarzyszenie Peowiaczek) wzięła udział w jej pracach jako sekretarka Prezydium. Organizowała wśród młodzieży koła „Młodego Fidac’u”, osobiście prowadziła takie koło w Warszawie. Przyczyniła się w dużej mierze do wydania w 1939 r. przewodnika po Polsce w języku francuskim Pologne par Annie et Henri de Monfort w serii Les Guides Bleus. W 1935 r. z polecenia marszałkowej Aleksandry Piłsudskiej została wybrana na matkę chrzestną statku pasażerskiego „Batory”.

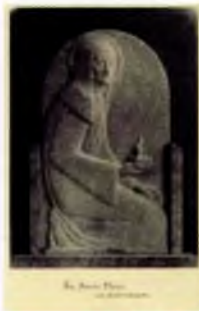
We wrześniu 1939 r. uczestniczyła w obronie Warszawy. Pełniła służbę przy telefonach oraz w służbie sanitarnej, zwożąc rannych żołnierzy WP z przedpola Warszawy. Podczas okupacji zamieszkała z synami swego brata Jerzego (przebywającego w Chinach). Obaj bratankowie należeli do Armii Krajowej. Jadwiga opiekowała się nimi i pomagała w ich pracach aż do ich śmierci. Jeden zginął rozstrzelany przez Niemców w więzieniu w Łowiczu, drugi w czasie akcji oddziału partyzanckiego na południu Polski. II wojna światowa stała się dla niej okresem kłęski nie tylko narodowej ale i rodzinnej. Straciła dom rodzinny w Bądkowie i brata Jana, którego Niemcy wywieźli do Mathausen-Gussen, gdzie wkrótce zmarł.

Po wojnie Jadwiga zamieszkała we Włocławku. W miejscowej fabryce porcelany znalazła możliwość wykonywania pracy rzeźbiarskiej w ceramice, co zapewniło jej środki utrzymania. Nie trwało to jednak długo, usunięto ją z fabryki ze względu na ziemiańskie pochodzenie. Wówczas opiekę i schronienie otrzymała od Sióstr Urszulanek z Rybnika Górnośląskiego, wśród których przebywała już jej siostra Maria Beata. Wróciła do rzeźbiarstwa. Dzieła jej do dziś zdobią kaplice SS. w Rybniku i Pokrzywnie Poznańskim - siedzibie jej najmłodszej siostry - również Urszulanki. W ostatnich latach życia była ciężko chora. Zmarła w Rybniku 25 kwietnia 1961 r. i tam została pochowana.

Jadwiga Barthel de Weydenthal była odznaczona: orderem Virtuti Militari V kl., Krzyżem Niepodległości z Mieczami, trzykrotnie Krzyżem Walecznych, odznaką I Brygady „Za wierną służbę” i Krzyżem POW.

Oprac. Anna Eliza Markert

I-1/28

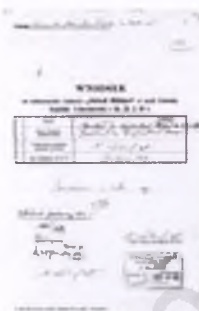
Rzeźba wykonana przez Jadwigę Bartel de Weydenthal #1

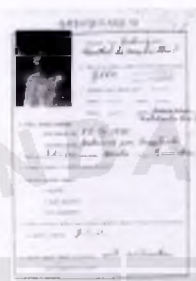
Rzeźba wykonana przez Jadwigę Bartel de Weydenthal #2

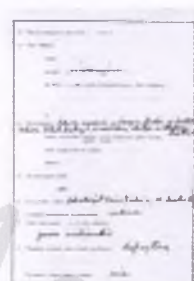
Jadwiga Barthel de Weydenthal

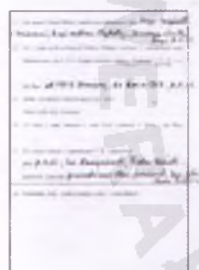
Wniosek na odznaczenie orderem Virtuti Militari

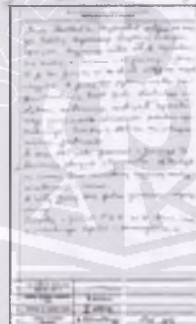
Kwestjonariusz Jadwigi Bartel de Weydenthal #1

Kwestjonariusz Jadwigi Bartel de Weydenthal #2

Kwestjonariusz Jadwigi Bartel de Weydenthal #3

Kwestjonariusz Jadwigi Bartel de Weydenthal #4

Fragmnty twórczości autorstwa Jadwigi Bartel de Weydenthal #1

Fragmnty twórczości autorstwa Jadwigi Bartel de Weydenthal #2

Fragmnty twórczości autorstwa Jadwigi Bartel de Weydenthal #3

Fragmnty twórczości autorstwa Jadwigi Bartel de Weydenthal #4

1-1/29

Fragmenty twórczości autorstwa
Jadwigi Bartel de Weydenthal #5

Tagi: **Kobiety w KAMPANII POLSKIEJ**

I/2 DOKUMENTY

- Legitymacja [nr 4512] odmaki Brygady „Za Wolność Słowiańską”, 1916, akps, msp (kopia), k. 1, s. 1.
- Legitymacja [nr 1100] odznaczenia Krzyż P.O.W., Warszawa 1919, akps, msp (kopia), k. 1, s. 2
- Kwestionariusz osobowy, Warszawa 1922, akps, msp (kopia), k. 8, s. 3-10.
- Legitymacja [nr 7550] odznaczenia Virtuti Militari klasy V, Warszawa 1922 akps, msp (kopia), k. 1, s. 11
- Legitymacja [nr 2102] odznaczenia Krzyżem Legionowym, Warszawa 1925, akps, msp (kopia), k. 1, s. 12.
- Informacja o odznaczeniu Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Warszawa 1931, akps, msp (kopia), k. 1, s. 13

ELŻBIETY ZAWACKIEJ

KOMENDA 1 BRYGADY L.P.

Nr ~~1512~~

Nadaje Obywatel^{ce}~~owi~~
Jadwidze Barthel de Weydenthalównie
C.W.

za pracę ~~szkoleniową~~ ~~szkoleniową~~
od dnia 1. XI. 1914 roku
~~prace~~ odznakę Brygady
"ZA WIERNĄ SŁUŻBĘ"

J. Piłsudski

Kwatera sztabu
dn. 6/III 1916r

1/2-1

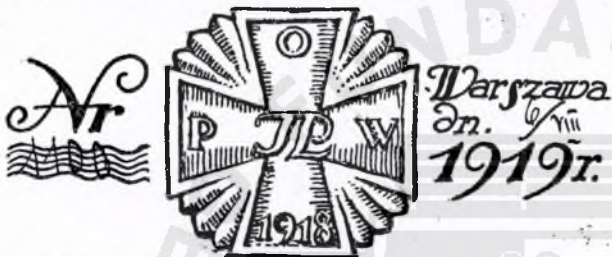

Przygotowali: M. Sulej i W. Miśtal || 2003 r.

1/2-2

**POLSKA ORGANIZACJA
WOJSKOWA.
KOMENDA GŁÓWNA**

Nadaje Obywatelowi

adm. ds. 1945
Barthel de Rydenhal - Braeskie

za pracę w Organizacji i wal-
kę o niepodległość Ojczyzny
prawo noszenia odznaki

« KRZYŻ P.O.W. »

za zgodność

ANW

*Komendant Naczelny,
P.O.W.*

*Komendant Główny
P.O.W.*

KWESTJONARIUSZ

1. Nazwisko i imię *Adelwija
Berthel de Juydenthal*

2. Jaki numer orderu wybity na lewej stronie krzyża
7550

3. Dokładny adres obecny: wieś _____
poczta _____ gmina _____

powiat _____ miasto *Mossacum
Natalińska D. 7.*

4. Data i miejsce urodzenia:
dzień, miesiąc, rok *22. IV. 1891*
wieś, gmina, powiat *Raduwo pow. Magileński*

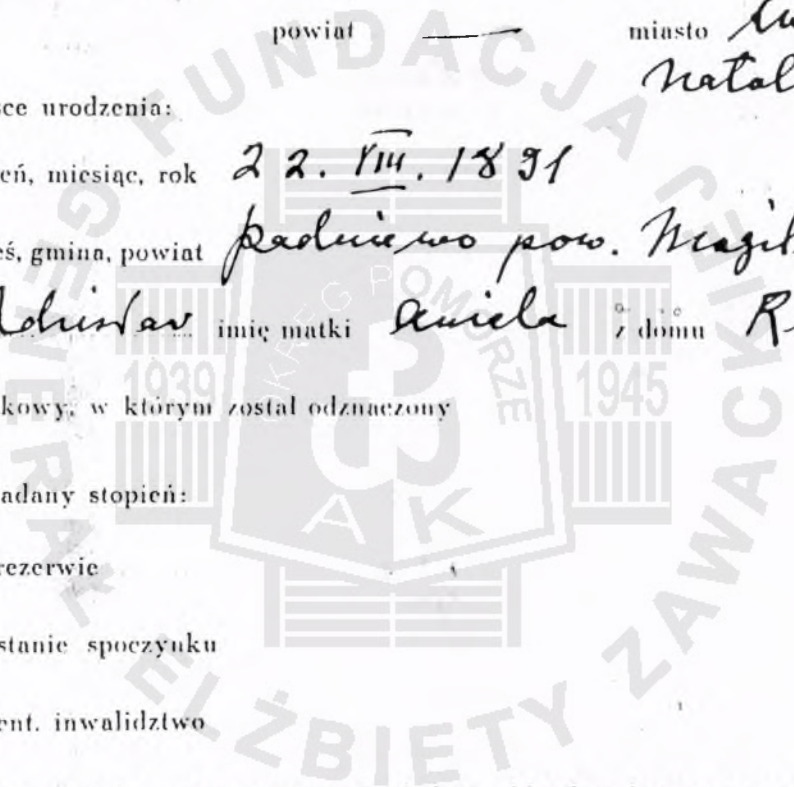
5. Imię ojca *Adrian* imię matki *Antela* / domu *Rozarska*

6. Stopień wojskowy, w którym został odznaczony

7. Obecnie posiadany stopień:
w rezerwie
w stanie spoczynku
ewent. inwalidztwo

8. Pułk, w którym służył w czasie wojny, względnie oddział, w którym został odznaczony
za udział w walkach: *p.o.w.*

9. Zawód: obecny (środky utrzymania) *art. rzeźbiarska*
przed wstąpieniem do wojska

10. Obecnie zajmowane stanowisko _____

11. Stan rodzinny:

żonaty

kawaler

niezamężnie

ile dzieci i w jakim wieku twymienie imiona i daty urodzenia:

12. Wykształcenie: *Szkola średnia w parzys, studia w Losbocnie, Szkoła detale fizykalne w wessnais, studia w Skradcuji kwalifikacy*

Szkoły powszechne, średnie, wyższe (ukończone gdzie i kiedy):

przed wstąpieniem do wojska

obecnie

13. Czy był ranny: kiedy

gdzie:

14. Czy pracuje i gdzie *Sekretariat Cenis. Fidac'is, Al. Sienka 29.*

wysokość miesięcznego wynagrodzenia

riadue

15. Jeżeli niema pracy to na jaką reflektuje

prace neibianskie

16. Posiadany majątek, jaką wartość przedstawia

deficytowy

Czy może z niego wyżyć z rodziną

nie

WNIOSEK

na odznaczenie orderem „**Virtuti Militari**” w myśl Uchwały
Kapituły Tymczasowej z dn. 23. I. 20 r.

1	Stopień	
2	Imię i Nazwisko (wyróżnić pisać)	<i>jaduga</i> (<i>Barthel de Weydenthal Hrabstwo</i>) m. 1914 <i>Barthel de Weydenthal Hrabstwo</i>
3	Potwierdzenie nazwiska podpisem dowódcy	<i>K. Schief apt</i>
4	Data wstąpienia do W. P.	<i>Lipiec 1914</i>

Warszawa d. *1. 14* 1920 r.

7550

Catankone prokuracji P.O.W.

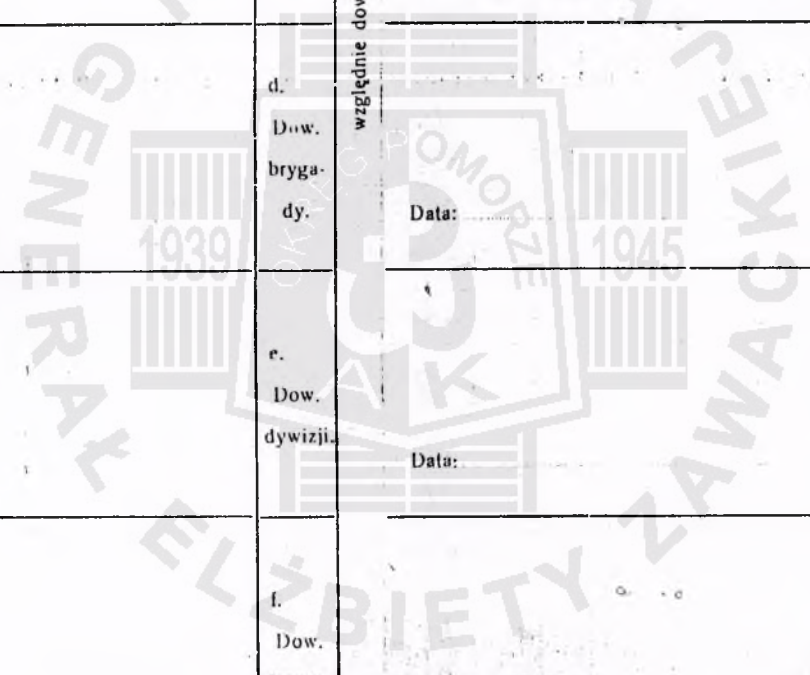
M. Z. T. [illegible] [illegible]
M. Z. T. [illegible] [illegible]

K. Schief apt
(Podpis dowódcy stawiającego wniosek)

ADJUTANTA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. 112. 13412

Wpłynęło dn. *10/15* 1922 roku
W dn. *10/15* 1922 roku
Złączników

10		11	
Nazwiska dowódców i wyższych przełożonych w czasie spełnienia czynu bojowego.		Opinia przełożonych i wnioski na stopień orderu.	
Dow. plutonu		a. Opinia pierwszego przełoż. oficera w myśl pkt. III-B-1	<p><i>Papieram gorszo</i></p> <p><i>Wskazywam</i></p> <p><i>nr. nt. 901</i></p> <p>Data: <i>1/4 22.</i></p>
Dow. kompanji.		b. Dow. baonu.	<p><i>Wniosek popieram</i></p> <p><i>M. Tosić</i></p> <p><i>nr.</i></p> <p>Data: <i>1/iv. 22.</i></p>
Dow. baonu.	względnie nazwiska dowódców równorzędnych formacji.	c. Dow. pułku.	<p><i>popieram</i></p> <p><i>nr. 1000</i></p> <p>Data: <i>1/iv 22.</i></p>
Dow. pułku.		d. Dow. brygady.	<p>Data:</p>
Dow. brygady.		e. Dow. dywizji.	<p>Data:</p>
Dow. dywizji.		f. Dow. frontu.	<p>Data:</p>
Dow. frontu.		g. Nacz. Dow. (Szt. (Gen.)	<p>Data:</p>

Szczegółowy opis czynów
(Świadectwa świadków w załączeniu).

Mona Barthel de Meydenthal wstępuje do krew-
gów Polskiej organizacji Wyższej w Siofona
1914 roku. Organizuje całości służby wywodow-
czej zwiastej w Warszawie i na prowincji i prowa-
dzi ją bez przerwy aż do chwili następnego wyjeź-
du z kraju. W tym czasie wykonywała wszelkie em-
ergencyjne obowiązki kwatermistrzostwa. Dostarczała nie-
słychanie wartościowego materiału wywodow-
czego (funkcyjowała również jako sekretarka wy-
wodowczych). Znajduje w stole na wojennej kwater-
mistrzostwa.

5 W maju 1915 roku powraca z prowincji do
Warszawy skrytka i dynamitami. Tytuł dyktan-
dy i innej kwi. uczestniczy w wyprawie na teren
orientowania i inności.

W całej pracy swojej pełna poświęcenia i niezłomnej
odwagi.

Porusza się w sprawie P. O. W. aż do Kołca, zarówno
z podskocznymi zapobiegami i samodzielnym try-

6	Czy ranny lub zabity przy akcji ad. rubr. 5	
7	Obecny przydział wymienio- nego	Harnaż
8	Wniosek na stopień orderu	II klasy
9	Podpisy świadków (wzruszono)	M. Hosielska M. Koc

Warszawa 30/VII 1922

12-8

Stwierdzam że wpiszek na odzyskanie
orderem V.M. V.kl. wystawionym na imię Marji
Barthel de Weydentham jest wystawionym na
Jadwige Barthel de Weydentham i jej wpiszek
przeszedł przez podkomisję P.C.W.
Proszę o sprostowanie imienia na
Jadwige.

M. Tarcielecki

SCIENTIFORA GENERALIS
WARSZAWA
L. Nr. 13416/1922
Wpisano d. 30. VII 1922 roku
W
Zaprzeczono

kpt Libicki 611, kpt Gen

103-78.

Reol Polska Dłst
50-22.

na urlopie

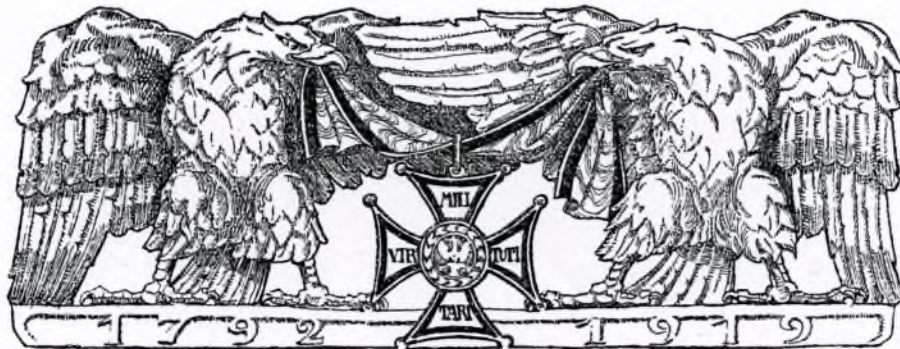
17. Czy oprócz „Virtuti Militari” posiada inne odznaczenia, jakie *krzyż Niepodległości*
z mieczami; krzyż walczący, trykolorowy; „Laureatus”
krzyż p.o.w.
18. Czy w czasie przed powstaniem Państwa Polskiego pracował w organizacjach niepodległościowych, jak P. P. S., Związek Strzelecki, Drużyny Strzeleckie, P. O. W. i t. p.
 jak długo *od 1912 Drużyny, do końca 1918. p.o.w.*
19. Służba w formacjach polskich przed 11.XI 1918 r.
 oddział, pułk, baon, kompania
20. Czy służył w armii zaborskiej w czasie wojny światowej, w której i jak długo:
21. Czy pracuje obecnie w organizacjach P. W. i społecznych:
 gdzie *p.o.w.; Zw. Drużynowe; Fidae Łeński.*
 piastowane stanowisko *przewodnicząca Stow. powiat. Gen. Sekr. Łeńs. Fidae'ów.*
22. Ewentualnie uwagi i prośby kawalera orderu „Virtuti Militari”:

25. Wpisać dokładny życiorys:

szkołę średnią kończyłam w Karczu i następnie w ciągu kilku miesięcy studiowałam w Toronie, na wydziale is dekkres. W skutek choroby psalmiej uwarowałam przerwać studia. W 1912 r. wróciłam do addiela. W 1914 przejechałam u rodziców w Lanklanach na Inflantach, i stałam się po wybuchu wojny przemieszczać do Lanklan, w Niemczech i zgłosiłam się do Lanklan, add. Dziwny Strel. Wraz z tym addiela, uwarowałam do p.o.w. ad powstania jej istnienia. Zgłosiłam się do Odd. Wypracowczego. Wypracowana byłam kilkakrotnie na wyjazd w stronę strony. W pobliżu listopada 1914 r. uwarowałam się z Odd. datnego, wraz z moją siostrą, po transport skierowaną do Łodzi. Od grudnia 1914 objeżdżałam Kierownictwo sekcji wypracow. O. Z. Lanklan wypracow. w Ł. w. Lanklan stobowo - wypracow. wraz z Żulickim (Banski), dibiickim (Buzyno), Tomaszewskim (mieszko) i z ab. Jedyną, obecnie Lanklan z p.p.s. Byłam prosi tego wypracow. Kierownictwa O. Z., zaś od lutego 1916 r. zostałam kierownikiem Kierownictwa O. Z. i pełniłam tę funkcję do sierpnia 1918 r. Byłam również w Łanklan Lanklan Lanklan. Kobieta dziewczyna. Od marca 1918 uwarowałam w skład Kierownictwa p.o.w. jako reprezentantka Oddziałów Łanklan, na akcyceji uwarowałam i uwarowałam. W 1916 uwarowałam do Kierownictwa Lanklan. W Łanklanie na wyjazd Niemcy i studiowałam tam do 1919. W 20 r. gdy addiela Lanklanie podchadzili do Łanklan i Niemcy uwarowałam ad ab. Kienko wskazywał polecenie wyjazdu na Łanklan i porostowanie na uwarowałam w Łanklan akcyceji uwarowałam Lanklan. W 1921 uwarowałam do Łanklan, gdzie studiowałam w Akademii Łanklan. W Łanklanie - data Łanklan 6. X 1933 r.

Jad. Bartel de Łanklan
(podpis)

Następnie blisko rok przejechałam w Łanklanie, a od 1929 uwarowałam w Łanklanie.

ADJUTANTURA GENERALNA
WODZA NACZELNEGO.

№ 7550.

LEGITYMACJA

BARTHEL DE WAYDENTHAL JADWIGA.

Z b. Oddz. Detaszowanych Legjonów Polskich.

UPRAWNIONY JEST DO-NOSZENIA ODZNAKI ORDERU

VIRTUTI MILITARI

KLASY V.

NADANEGO MU PRZEZ WODZA NACZELNEGO DEKRETEM № 13388/V.M.Adj.Gen.

Z DNIA 17/V 1922 ROKU.

ADJUTANT GENERALNY WODZA NACZELNEGO

W z.

major.

Przyjęli M. Salej i W. Misztel 11 2003.

112-12

NA PODSTAWIE
UCHWAŁY
II ZJAZDU LEGJONISTÓW
I
WNIOSKU
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ
nadając

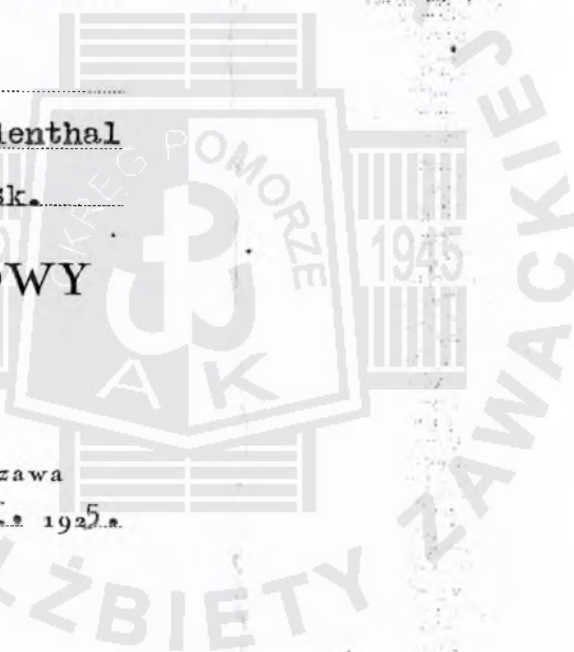
Obywatelce
Jadwidze Barthel de Weydenthal
..... z Polsk. Org. Wojsk.

KRZYŻ LEGJONOWY

Widly

Za Komisję Warszawa
Kwalifikacyjną dn. 16. XII. 1925.

h. Stanny Nr. **102.**

K O M I T E T
KRZYŻA I MEDALU NIEPODLEGŁOŚCI

Konto P. K. O. Nr. 24.560

Nr. 15/3

Warszawa, dn. 10-11 1931 r. 1213
Al. Ujazdowskie Nr. 1.

Pani Yadwiga Barthele de Heydenhal

Warszawa

Zarządzeniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej
Polskiej z dn. 12. MARZ 1931 r. została Pani
odznaczona

KRZYŻEM NIEPODLEGŁOŚCI z MIECZAMI.

Proszę o wpłacenie do P.K.O. według załączonego
czeku kwoty zł 20.— (dwadzieścia) na konto Komi-
tetu Nr. 24.560, a odznaczenie wraz z dyplomem zo-
stanie Pani przesłane bezpośrednio.

KIEROWNIK BIURA KOMITETU

Fr. Sakowski
Fr. S a k o w s k i por.

Prof. dr hab. M. Salej, 11.10.2002 r.

III INNE MATERIAŁY

- Notatki z Centralnego Archiwum Wojskowego, akps (kopie), k. 20, s. 1-20

CAW, VM n 25 - 1827 Kwart. ^{2 1833v} ~~innu~~ i w 1933v 7 1937v. II/1

Jacques Barthel de Weyolentel

nr. k. 7550

leg. wyol. 2. X. 1933v.

Ther' Kwertionumiera 2 1933v.

zam. w-ca, ul. Nabołinska 9m 7

m. 22. VIII. 1891.

Państwowe, pow. Moqilencu-

VM na POW

zewist - art. reibraku

wykant - szkoła iroclia w Paryżu

szkoła w Sorbonie

Szk. Szt. Piśm. w W-ca

szkoła w Ofcaol. Krolowalaj:

prace - Sekretariat Terishi Fiolacu, Al. Sucka 29
bez wynagrodzenia

uzajete - oledyfywy

ory more z mep wyry: z roclim - nie

Odrumieniu - KN 2M 12. III. 1931.

KW - 3 knot.

Krup. POW "Ze Wiens Stulby".

Pracowa w Dr. Strubedu od 1912v. do kon. 198v. POW. ^{1918v}

Obecnie prace w: POW, Zw. Dmizymianek, Fiolac Terishi.

jest przewodniczący Stow. Peowianek,

Gen. Sekr. Terish-Fiolacu.

ZYCIOKYS (2 G. X. 1933)

Ps ulc. szk. sted. w Paryżu pum billem unisowy
szkol. w Sorbonie na Wydziale es Lettres (?).

wskutek chowley pumcney pumwale szkolu.

W 1912v. zapisał na oledk. uwow. Dr. Strubedu 52

Przełożyli: M. Sulej i W. Miszel 11 2003r.

W 1914r. przebyw. u rodziców w Warkelamach
na Yutlantach. Stał się po wyb. wojny przydzielony
do W-woy w respcie i zwrócił się do Wam. ośls.
Dr. Stulechich. Wam z tym ośls. wenta do POW.
od pow. jej istnienia. Zyt. się do Ośls. Wyższego.
Wytycznym ^{niektóre krotnie} w kulturalnie na opwiad o różne strony.

W maj. XI 1914r. wstąpił wam z nostry z ośls. lot.
po transp. depnam. do Łochi.

Od XII 1914r. kierownicze delegacji Wyższ. Ośls. Feri.
Opisano tego bytu z-uzymy k-akti. OZ 1 a ost 11. 1916r. k-akti OZ
Pet. to funkcji, do VIII. 1918r.

Była również czt. Zawsze W-owego Kosta Ligi. Ksobret.
W III 1915r. wstąpił w skład KN POW jako referent OZ
Ośls. Feri. na okupacji niemieckiej i austriackiej.
W 1916r. wstąpił do Sek. St. Pisk. w W-woi na W45h.
Kreidy i krol. do 1919r.

W 1920r. został ośls. Golew. postchodzący do Włocławka
i Mieszawy stajomski od ob. Kierkowickiego polecenie
wyjechał na Kujawy i powrócił na miejscu w razie
okupacji ^{mur} bolszewickiej.

W 1921r. wyjechał do Kulewa, 40km stajomski
w Alendemi w reż. w obrot i karnicini.

Partyzant po blisko rok przebywania w Jęzostawii.
Od 1924r. mieszka w Warszawie.

WNIOSEK (z 1. III. 1922.

(od KN POW)
trac

mur K. Libelta kpt.

Szczegółowy opis czynu ^{potwierdzone} raport A. Koc ppłk.

" Maria (początek - murek byci Jochiga) Barthel de Weyolath
wstąpił do rezerwy POW w sierpniu 1914r.

Organizację kultury stądby wypracowując z innymi w Warszawie

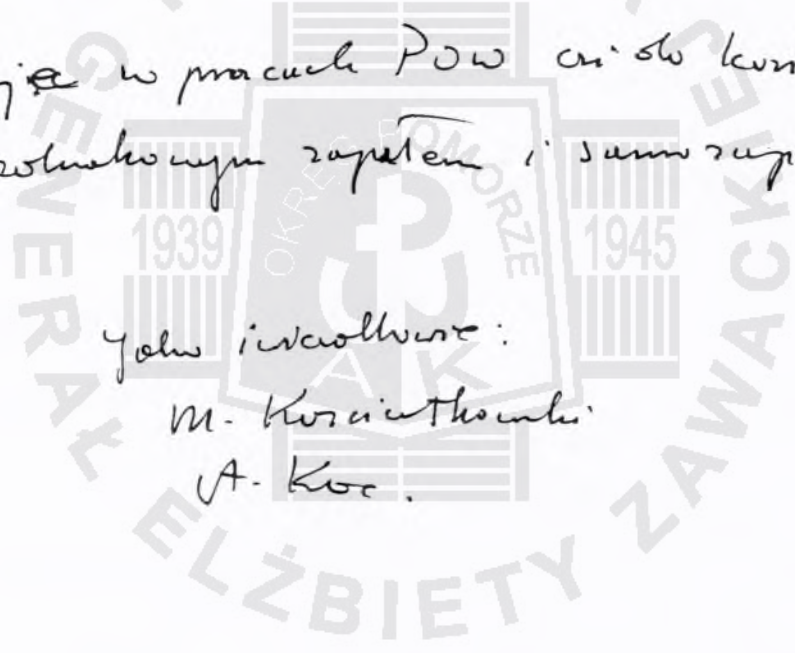
i na powrocie i prowadzi ją bez przerwy aż do chwili ustąpienia wody wycieków. W pracy tej wykonuje wielką energię i niesłychany koszt obrotu. Dostawiając wartościowego materiału wypracowanego przeprowadza również ukończenie wypracowania.

Znajduje się stale na najniebezpieczniejszym poziomie.

W maju 1915 r. przenieśli z powrotem do Wammy skrytki z obywatelstwem. Tytuł plebiskusa jest również kandydatem w wyborach umiarkowanych erotowania i innych. W całej pracy swojej pełnił rolę podziemia i maszyn obsługi.

Porozumienie w pracach POW aż do końca czasu z jednolitym zapętlaniem i samozapętlaniem 14.

Jako świadkowie:
 M. Kosiński
 A. Koc.

Dr. Perso. Naukel. Państwa i Naukel. Wojska
 Nr 59 z 30.12.1922r.

Dekretem z dn. 17.05.1927r. Adj. Gen. L. 13388 V.M
 Ministerstwa wojsk. VM V kł.
 z 6. Odwołaniów Detaszow. Reg. Pł.

por. 7
 Barthel de Weydenthal Jachiołze
 L.k. 7500

por. 9
 Chetnickiej - Janowickowej - Hlubini
 L.k. 7553

por. 14
 Filipkowskiej Wauskie
 L.k. 7555

por. 15
 s.p. Goliniskiej Waleni
 L.k. 7576

por. 18
 s.p. Jastrębowskiej (Określonej) Stefani
 L.k. 7685

6. III. 1937
CAW, MN ~~210~~, Karimien z Browarna
Barthel de Weydenthal
p.o. Herbertówna

11-5

ziona postą
zam. - Sienychaj
Pocztowa Polska.

Życiorys:

W XI. 1913r. wstąpiła do Drużyny Strzeleckiej
w Kłoboczku.

Na wiosnę 1914r. zebrała wyznaczenie tzw. zotniemki.
Wybada wojny wstąpiła do Związku Panien.
Tam była udziałem w pracy bralicyzmu oboj. strzeleckim
i skromnym kursie sanitarnym. Zaprószone na ten czas
Oboj. Zeni. Drużyna Strzelecka, nie otrzymała jednak
żadnych wskazań.

Od 1915r. praca w Kalinin w Liście Kobiet.
w 1916r. jako wiceprzewodniczącej organizacji.
W 1917r. praca w Komitecie Opieki nad jeńcami.
w szczególności, opiekując się uciążliwymi,
obrotowymi i innymi ubraniami i nocnymi.

Po odchyleniu się od partii Browarna
partii jej myślała i wyjechała z krajem z miastem
powstała do powstania w Ameryce.

Identyfikacja do Bism Kom. KIMN.

Karimien
Barthel de Weydenthal p.o. Herbertówna
z d. Browarna
ur. 4. III. 1897r.
c. Staniława i Zofii z Markowickich
ur. w Wieluniu

Wnoszę o przypisanie MN byłej powiatu p.o. Liqz
Kobiet w osobie Zofii Monarowickiej. 57

Przepraszam MN w 1937r.

Przygotowali: M. Sulej i W. Misztel 11 2003 r.

S. p. Barthel de Weydenthal Zolundus Antoni Aleksander
rolnik

ur. 7. V. 1856v.

syn Teofila i Nepomuceny z d. Liszkowskiej.

ur. w Kruszyńsku na Kujawach

zm. 9. VI. 1921r.

Kwestionariusz do Biura Konwoju Kary i Mebler
Unrepodległych w dn. 5. XI. 1933v.

wypełnił Józef Barthel de Weydenthal.

Życiorys i portret przez ewangel. Yoderlyga w 1933v.

ttk. Jędrzej Włodarczyk Bełkowska na Kujawach zajmował się
przez sp. i patriot. w swej okolicy.

Wzrost przez gminny wybrany pełnomocnikiem gminy
i dwukrotnie na kierownika w celu umiarkowanego wpływu
na cel. powiatu i komisji wójtowskiej i idąc z innymi
mieszkańcami. Zorganizował bibliotekę ludową i kasy
z kasy komunalnej dzieci. W 1898 r. został wybrany
zobowiązany gminny i był nim przez 3 kadencje.

do 1905v. w 1907. r. wyjechał do rządu i
później jako urzędnik i kancelaryjny i został przez władze
rozwiązany z urzędu. a następnie w styczniu
1906v. aresztowany przez robotników z kasy
zakładem polski i ostry rewizji od 9 r. do 6 r. poprosił
Pieniążek aus wzięty we Włocławku, a następnie
w W-wie i w więzieniu młockowskim. Wyjechał
z rządu starym na 3 miesiące węgierską i był r. do
wyobalenia za granicą. Powołany na wójt 59 do końca

Kami Niepodległości i pryncypium
wzrostu. Pryncypium Kruszyński z dn. 6. XI. 1933v.

Projekt i M. Sulej i D. Miszel II 2003r.

po uliczeniu wyborów do Dniwy.

Od 1909 r. oprec Guntwija adunici skont muzjshin
ks. Sapicijny na Yntantade w niezeleni porocic.

Tam niwnei wncyt akcy oiwatowo-kultury
wchistylec nioty Hucbey dla unefryde arborian.

Zaimyewot teri ponstante kooperacyjny, do ktorej towany
sprowadzono z Wany

u a wncytlo to aby obuciwie wirow ztotyriatych
dowonyde wii polidude pamiaci i uiriadownienie
niwotowe, a wirow Lotrusis tuncygy dowonygo
wspitrycia Lichy z Potely.

Puncypt m do tego, ze unelbowe z tuncygyde stene
poclyny nuncy w niotyde polidude w tuncygy i Gulecy.
Duntalwsi tu spowotwnta, ze w unu I wojny swiatowy
to byt ilechony, unobono nencye, a w luncu -
w uny 1915 r. - zostat unyany unylnem yewenoda
stony uilwisticygo do qub. penirejducy.

Po kwatliu pobycie w tuncygyardun unnt byc otolcy
zntany do Tuncygyardunego kuncy de un stutek
stenei Aleksandra Meyntowian ztawotwono unyok
dowotwelyc na pobyt w Rosji otlybi Rosji unyupcy.
Byt stete polidownem polnygyjny 12 obowidun
eato tygo dniowygo unelownia ny. Wrele uny otuncy
polwunytrow byt unenony do innygo unyrtu.
W 1917 r. kuncygyc z resotucyi uncht z Kostromy
do Peterbunye qolwe Aleksander Lednichy wydat
un unyport, jlo unchodicy polidownem. W listopadzie
1918 r. w un. z ~~uny~~ z unyntem botnewichon
wyjednt do kuncy i unat do stonun un kuncyact.
Unyony do Rady Sejmich Tuncygygo i do Komisji
Unyonygo Sejmun Unyowodunego. Un. w 1922 r.

Juchliyo uneluda unoty na Nelskidygy. 9 1917.

ASP

liście ucznia w-study: Hk. St. Piet.
od 1411/12 do 1415/16 r.

11-8

Archiwum
ASP

nr. zapisu 5/370

W-w-w

Burkhardt Albin

opinię semestrów roku akad. 1411/12
semestr letni 1416. - jmi. me ucznia
była ucznia prof. Karla Tichého.

Prof. Kr. Piwoński sprut ten słow,
w „Mikro” Akad. St. Piet.
wyjst. Osiat. 1465.

Arch. ASP w W-w.

Sprawy z latami z stopychowania stricetnow.
Wymienian: słow które Piwoński

1405/6 r. Friedrich Barthel de Weypenthor
stud. w SSP. w W-w.

liście ucznia U SSP

SP Sprawy rolnicze z slotyckiej woj. dystryktu 11-10
W-dykt. Nr. 10. Pięskowy
na ~~na~~ czas od marca Nr. 1904 do marca
r. 1907.

5.21 Ustawione wstępującej delegacji reprezentacji
bydli w wstępującej wstępującej
bydli na kursach wstępującej.
m. in. Pielęgniarka Justyna

W sprawie unii z roku 1904-1907 (tzw. unia)
nie ma fan. Burkhardtów
jest następująca
Chetnicka Justyna 1904/5
Stodolska Maria 1904/5 - 1906/7
Weydenke Burkhart Justyna 1905/6

Lista unii w W-dykt. Nr. 10. Pięskowy
od 1911/12 do 1915/16.

unia por. 4/41. Łazowska Maria
kurs certyfikacyjny.
opracowała obywatelstwo polskie.
1912/1913.

Była też w 1911/12. u prof. Pierickow dąży

z listu komisji W-tych. Szt. Piotr

w d. 19/11/12 do 19/15/16

w r. uch. 1913/14

potr.

nr. 45 - Stodolska Maria - u prof. Tichy

nr. 47 - Stodolska Janina - u prof. Trojanskiego

potr.

nr. 45. Stodolska Maria - Trojanskiego.

1913/14.

nr. 47. Stodolska Janina Trojanskiego - wicewice

nr. 69 Łazowska Maria Trojanskiego. cześć
(w piśmie potrosam jej nie ma!)

Rok 1915/16.

! w roku tym nie ma już
ŁAZOWSKIEJ MARII!

nr. 21.

Stodolska Janina zapisała 16.11.1915.
um. Kalitka 13
kurs ranny u prof. Trojanskiego.

~~! Maria nie ma
w tym roku.~~

nr. 86.

Barthel de Weydemble Jacob.
ul. Piłsud.

zapisała od 1.11.1916r.

do prof. Wittig na kurs endokryn.

nr. 124.

Stodolska Maria
ul. Piłsud 47 (browa)

od 13.11.1915r. zapisała do pracowni
prof. Kossaka, cały rok uczęszczała do
pracowni prof. Trojanskiego. 65
kurs endokryn.

Arde. STSP
Ogólna lista uczniów W. dy. Szk. Int. Pol. Long
omn. rachunek optyczny i optisim
w l. - 1916/17 - 1919/20

11-12

Mr. Surtir Stefan

um. Moimier 4.

1916 19.X.

u. prof. Kotarbinski
studium i prace

data rapina.

por. 150/86.

1917. 9. II data rapina

Bartel d. Weydeltz Janusz.

Pismana 18.

u. E. Wittige, studium -
prace kartograficzne

por. 91/91.

rapina
1918. 14. I.

Bartel d. Weydeltz Janusz.

u. Henryk S.

u. prof. E. Wittige.
studium kartograficzne

optyczny
uży
wynis

por. 86/86.

rapina. 1918
dnem 25.X.

Janusz W. Janusz
um. Solec 70.

u. prof. E. Wittige

studium kartograficzne

ważnej
tej mi mo.

ważnej tej
mo

por. 11/14.

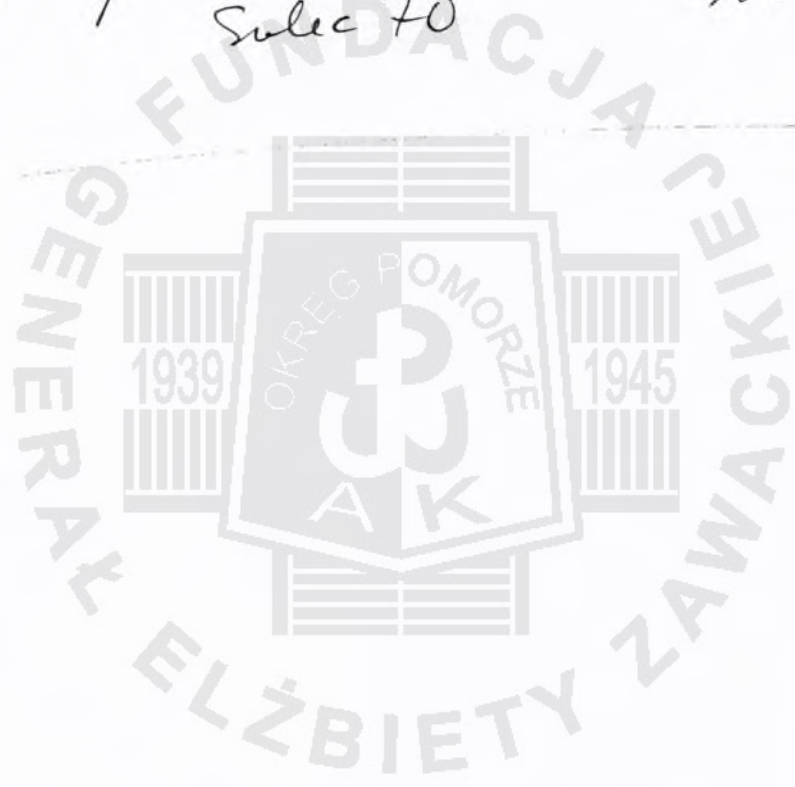
Bartel d. Weydeltz Janusz.

1918. 25.XI u.v. 1918/19. stud. kartogr.
optyczny rysunki 100 i 130.

dalej "Opisowa lista uczniów" 11-132

nr. 36/36 Półwsi Janisz
zam. Janolima 45. 13.X.1919
w. E. Trojnowskiej.
stud. catholicum.

nr. 42/42 Janiszewski Janina
Sulec 70 14.X.1919.

Stenowicki uniow 1915/16 - 1918/19

11-15

por. 11/114 Bartle d. Weystle 7.
um. Katalin

w por. prof. Wittge obles
Studium catholicum

roh 1919/20.

por. 87/86. Bartle d. Weystle 7.
um. Katalin 9.
a prof. Wittge um. Aleje 3 Maja 9.
kurs catholicum.

v. 1915/16.

Sto do 1/13a Janina
ul. Katalin 13.

por. 21.

w por. prof. Trojanowicz
kurs rodu

w nastep. latach
w 1917.

v. 1915/16.

Sto do 1/13a Wlana

por. 22/24

w. Rislau 47 (Gron)

w. prof. Trojanowicz kurs

w nastep. latach
w 1917.

catholicum

vic

Linke numer 1911/12 - 15/16

15-15

por. 12/26 Barthel de Weydenthal Jachow.
w letnim semestrze u numeru
pracownik prof. Pienkowskiego
Gyrago. - malarz.

Skonowisk u numeru i u numeru

Wskaz. kł. - kł. Pich.

W A. 1917/18 (Pienkowskie
u numeru 8

1915/16. i 1916/17. por. 150/86.

om 1917/18 (por. 91/91)

artykles
u Wittiga

por. 86. Barthel de Weydenthal Jachow

ul. Pizkwa 8
Edwanol.

Prof. Wittig | kurs u Poshieny
→ rebiarz.

tanze. volu 1916/17.

por. 11/148. Scatin Stefan

Mowianki 4.

u prof. ^{mitosy} Kotarbińskiego
molan in any.

W II piti w ca
numu optacene
pmetra uconene

u Wittiga
u Wittiga

tanze v. 1915/16.

por. 12/129 Stokolsta Maria

ul. Pizkwa w 47 (bursa)

prof. Trojanowski - molan in any
Edwanol

z tytu studentami odn. kaptig u Zamb 69
u kublisi

CAW, odnuc. 9.XII.1935. Barthel de Weydenthal Jan

um. w 1935r. Bogłowo, pow. niemiński.
pouka Fabieniec k. Węgrzyc

rolnik, wemianin

ur. 8. II. 1895 w Bogłowie.

syn Zdzisława i Anieli z Różańskich.

w gimn. ^{w Łodzi} wstąpił do kółka młodzieży naukowej. W 1908r.
Kółko powstało pod nazwą „Pobudka”.

W l. 1911/12. przeniósł do domu na Łotwie

Po rewizji w domu na Łotwie aresztowany, przewiezony
do wrocławskiego sądu w śledztwie siedział do 20.XII.1912r.

Uchwałę Bryt warunku zwolnienia - deportacyj ^{z domu} z
Kielcowa. Uchwałę unieważniono. W 1916r.

Uchwałę gimnazjum konserwatywnego w Ł-wie.

Bryt cały czas pod ostrym zwolnieniem.

W 1912r. odmówił o sprawowanie w kirciele
katechetycznym we wrocławskim paraf. „Boże ci Polsko”
i należenie do tajnej organiz. politycznej - młodzieżowy
związku o nazwie „Pobudka”.

16.VIII.1912r. aresztowany na stacji Riezycza
pob. witebskiej i odstawiony do aresztu we Wrocławiu.

W śledztwie miał być do 13. listopada 1912r.
Wskutek stanow. ojca zwolniony do domu w Niemczech.

Przygot. M. Sulej i W. Misztel II 2003r.

2 pierwsze Zgrom. Oddziału do Komit. K i M IV 11-122
w dn. 18. XI. 1933r.

Poprzedni sprawca p. p. z Zespołu Organizacji
młodzieżowej ~~Politycznej~~ Niepodległościowej i Socjalistycznej
we Włocławku w l. 1908-1911.

Jan B de B. b. uczeń Włocławskiej Szkoły
Handlowej, obecnie zięciem z B. B. B.,
brat s. p. pułkownika B de B (Pawłowski).
był członkiem Organizacji Młodzieżowej Niepodległościowej

za uw. składowi uczestniczył przy założeniu
młodym w miejsc. Włocławku na Inflantach Polimer
i etapem przeniesiony do więzienia we Włocławku.

Jan z rodziny:

Janem ^{Janem} 1910r. po otrzymaniu kasy przy Oddziale o Zgrom. ^{Janem}
i koncepcyjnego udziału wstąpił w skład wład
miej. Organizacji i podjęli nową, uszczelnioną
wyobraźnię "Do Ciepła"

Barthel de Weydenthal Juliusz

11-18¹

Dr. Pevs. WSW. ul. Nr 19 z 8. VII. 1922

Rozp. - M. M. Spr. W. p. k. o. un. K. W.
er. u. l. P. O. W.

m. m.

ob. Barthel de Weydenthal Juliusz, Natolin 8
(po nr II : III)

C A W / Juliusz Barthel de Weydenthal / KW - 13
- 2529

W niniejszym odczynie KW wykonany 21. XI. 1922 r.
p. W. Juliusz Juliusz m. p. w. gen.

KW wykonany Rozp. Juliusz Weydenthal

Szczegółowy opis czynu dokonany przez kpt. Rudnickiego

„ Ob. Juliusz Barthel de Weydenthal pracuje
w P. O. W. od września 1914 r.

Juliusz jestem z najwybitniejszych, najbardziej
odważnych i ofiarnych jednostek w Oddziale
Żelaznym - pracuje w wypracowane ugrupowaniu od września
1915 r. Następnie Juliusz komendantem poczty przewo-
dniczył, najbardziej wówczas w pracy P. O. W. niebezpiecz-
- najbardziej bodaj odpowiedzialny.

Od 1. II. 16. obejmuje dowództwo nad
Wawerskim Oddziałem Żelaznym. Otrzymał on
tutaj wybitnie organizując wrowo i prowadząc pracę.
Bodaj specjalistą w służbie wywiadowczej 72

na tym polu nie zważając na niebezpieczeństwa.
obłaję ~~niebezpieczne~~ ^{niebezpieczne} usługi. Przemienie,
męqunymowane Gwaz, kumicji, motenator wybuchowych
prowasli osobiscie - W. I. 1918. obejmują funkcję
referentki Oddziału Żelaznego i Kształtów.

Na tych wybitnych stanowiskach ob. Barthelówna
wykazuje się stale odwagą, niepopulitą i rzetelnym
osłdaniem się sprawie.

! Ważne. do niej liście porostkie teatru.
lej i Przemysłowa

Projekt M. Sulaj i H. Misztel II 2003 r.
0-1 S. Okunich

11-20

Biogram Jadwigi Barthel de Weydenthal

Urodzona 22. VIII 1884 r. w Padniewie k/Mogilna.

Córka Zdzisława Barthel de Weydenthal i Anieli z d. Rożańskiej.

Wybitnie uzdolniona artystycznie, studiuje w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie;

W 1907 przenosi się na Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie; wskutek złego stanu zdrowia przerywa studia.

Jesienią 1914 roku wstępuje do POW w Warszawie.

W grudniu 1914 roku zostaje kierowniczką sekcji Oddziałów Żeńskich POW i należy do sztabu Komendy Naczelnej POW

1915 r. – organizuje pocztę dla legionistów przebywających na froncie;

w lutym 1916 r. zostaje komendantką wszystkich Oddziałów Żeńskich z terenu całej Polski; wchodzi w skład Komendy Naczelnej P.O.W.

zostaje odznaczona Krzyżem Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości z Mieczami i 3-krotnym Krzyżem Walecznych;

po I wojnie jest członkiem Komisji Odznaczeniowej Krzyża i Medalu

Niepodległości oraz członkiem Honorowego Sądu Kawalerów Krzyża i Medalu Niepodległości;

zostaje stałą delegatką Polski w międzynarodowej organizacji F.I.D.A.C –

Federation Internationale des Anciens Combatants „Fidac Auxiliare”, która w Polsce nosi nazwę „Unia Polskich Związków Obrońców Ojczyzny”;

jest rzeźbiarką i pracuje w pracowni prof. Wittiga;

w 1935 r. zostaje matką chrzestną M/s „Batory”;

w czasie okupacji w jej mieszkaniu w Warszawie mieszkają wraz z nią bratankowie pracujący w konspiracji;

po wojnie pracuje krótko w fabryce fajansów we Włocławku jako projektantka;

od 1947 r. jest bibliotekarką w szkole S. S. Urszulanek w Rybniku;

zmarła w Rybniku 25.04.1961 roku.

She Rene Kapitanie

Misztela

IV KORESPONDENCJA

- List Gregorza Juhubowskiego do pułk. Zawackiej, 2007, msp (kopio)
k. 2, s. 1-2.
- List Dowoty Kuamp do Gregorza Juhubowskiego, 2008, msp (kopia),
k. 1, s. 3.

p. 677 / p1

IV-1 Strona 1 z 2

b. nr
1 teze u17
Barthel 1

1 jest kswan
teze E2 -

uzup.
do 1.1

Elżbieta Zawacka

Od: G.J. <gregj@neuf.fr>
Do: <zawacka@wp.pl>
DW: <fapak@wp.pl>; Mirosław A. Supruniuk <Mirosław.Supruniuk@bu.umk.pl>; <ewabj@neuf.fr>
Wysłano: 15 listopada 2007 11:40
Temat: Kobiety VM

Szanowna Pani profesor,

znalazłem na internecie publikacje :

Elżbieta Zawacka, Dorota Kromp, Maria Biernacka "Słownik biograficzny kobiet odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari Torun", Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek, 2004; ISBN 83-88693-03-4 ,

a w niej wzmiankę o mojej ciotecznej babce, Jadwidze Barthel de Weydenthal. Po kwerendzie w Bibliotece Uniwersyteckiej UMK, otrzymałem skany stron.

Na wstępie, chciałbym bardzo serdecznie Pani podziękować za tak cenną pracę, ważną także dla mnie i dla mojej rodziny.

W przyszłym tygodniu moja żona będzie w Toruniu i poproszę ją o kupienie dla mnie tej książki w siedzibie Fundacji na starowce :
Fundacja "Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek"
Podmurna 93
87-100 Torun
Telefon: (0-56) 652 21 86

Po przeczytaniu, stwierdziłem, że biogram zawiera kilka pomylek, a także opuszczeń i może będzie dobrze, jeśli je Pani przekaze.

- JBdW była matka chrzestna ms.Batory w 1935.
Matka drugiego polskiego transatlantyku ms.Piłsudski była małżonką komendanta.

- mam pewne wątpliwości odnośnie studiów artystycznych na Sorbonie.
Sztuki uczyło się w Paryżu raczej na Beaux-Arts lub w prywatnych akademiach.
Może chodziła na jakieś wykłady ?

- jej bratankowie nie zgineli w Powstaniu, choć mieszkali u niej w Warszawie.
Marian zginął we własnym oddziale AK pod Babia Góra w 1943, a Janusza rozstrzelano Gestapo w Łowiczu w 1944.
Byli to synowie Jerzego.

- Jerzy był też konsulem w Chinach.

- Przemysław był autorem nieudanego puczu, wraz z Lisem-Kulą, a przy

współpracy Melchiora Wankowicza, zmierzającego do niedopuszczenia do poddania się Niemcom I Korpusu Polskiego w Rosji (dca gen. Dowbor-Musnicki)

- późniejszy, słynny proces honorowy, prowadzony przez Jadwigę, a także repatriacja z Odessy.

- Jan, mój dziadek, miał mniejsze zasługi państwowe czy wojskowe, ale za odmowę podpisania Volsklister (niemieckie pochodzenie rodziny) został aresztowany, wysłany do Dachau, a zmarł w Mauthausen-Gusen w 1941.

- Maria pracowała też na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie i miała chyba doktorat z etnografii.

Bardzo proszę Panią o odpowiedź, czy te informacje mogą być dla Pani przydatne.

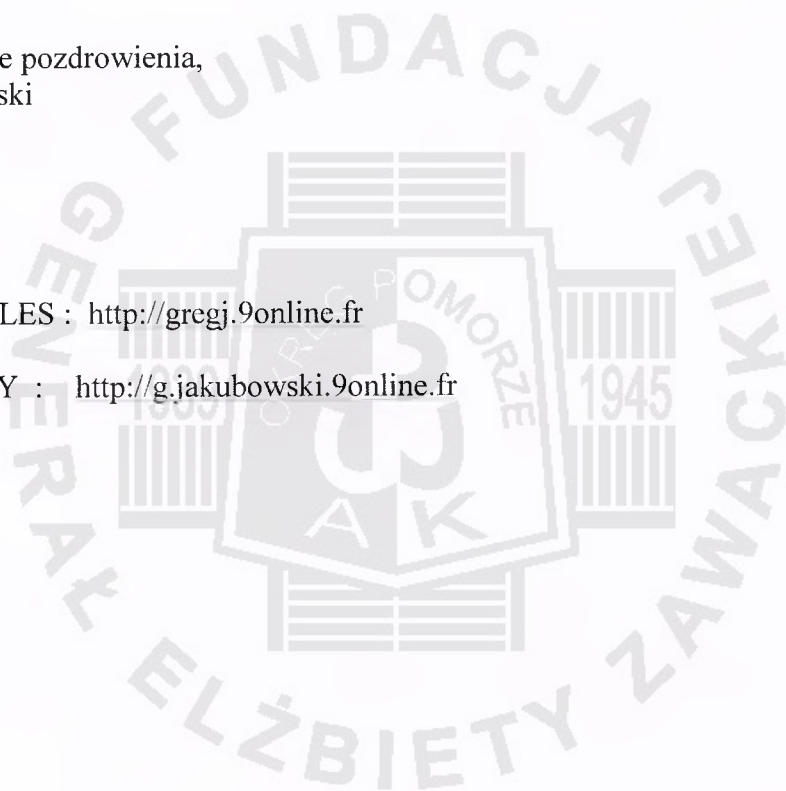
Zalaczam serdeczne pozdrowienia,
Grzegorz Jakubowski

--

Visit :

GJ ART & ARTICLES : <http://gregj.9online.fr>

GJ ART GALLERY : <http://g.jakubowski.9online.fr>

współpracy Melchiora Wankowicza, zmierzającego do niedopuszczenia do poddania się Niemcom I Korpusu Polskiego w Rosji (dca gen. Dowbor-Musnicki)

- późniejszy, słynny proces honorowy, prowadzony przez Jadwigę, a także repatriacja z Odessy.

- Jan, mój dziadek, miał mniejsze zasługi państwowe czy wojskowe, ale za odmowę podpisania Volsklister (niemieckie pochodzenie rodziny) został aresztowany, wysłany do Dachau, a zmarł w Mauthausen-Gusen w 1941.

- Maria pracowała też na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie i miała chyba doktorat z etnografii.

Bardzo proszę Pani o odpowiedź, czy te informacje mogą być dla Pani przydatne.

Zalaczam serdeczne pozdrowienia,
Grzegorz Jakubowski

-

Visit :

GJ ART & ARTICLES : <http://gregj.9online.fr>

GJ ART GALLERY : <http://g.jakubowski.9online.fr>

IV-3

DRUKUJ

Wydrukowane ze stron: poczta.wp.pl**Data:** Czwartek, 24 Kwietnia 2008 13:39**Od:** Elżbieta Zawacka <zawacka@wp.pl>**Do:** G.J. <gregj@neuf.fr>**Temat:**

Szanowny Panie,

W listopadzie 2007 r. otrzymałyśmy od Pana mail dotyczący sprostowań i uzupełnień biogramu Jadwigi Barthel de Weydenthal, zamieszczonego w I tomie "Słownika Biograficznego Kobiet Odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari". Dopiero teraz się zorientowałam, że nie wysłałyśmy do Pana podziękowania, za co bardzo przepraszam. Akurat był to okres intensywnych prac nad zakończeniem III tomu tego słownika (właśnie ukazał się drukiem) i wiele spraw odkładałyśmy do załatwienia później i stąd to zaniedbanie.

W imieniu Pani Profesor bardzo dziękuję za przesłane uwagi. Kolejny, IV już, tom słownika ma obok biogramów kobiet odznaczonych Orderem Virtuti Militari, ale nie posiadających weryfikacji, zawierać także uzupełnienia i sprostowania do biogramów z t. I-III. Przesłane przez Pana informacje na pewno zostaną przez nas wykorzystane.

Jeżeli jest Pan nadal zainteresowany kupnem t. I słownika odsyłam na stronę internetową naszej fundacji, gdzie jest zamieszczona aktualna informacja wydawnicza i formularz zamówienia: <http://www.um.torun.pl/AK>. Zamówienia można też dokonać telefonicznie: 056 652 21 86 (cena jednego tomu wynosi 25 zł).

Przesyłam serdeczne pozdrowienia od Pani Profesor, jeszcze raz przepraszając za brak wcześniejszej odpowiedzi

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

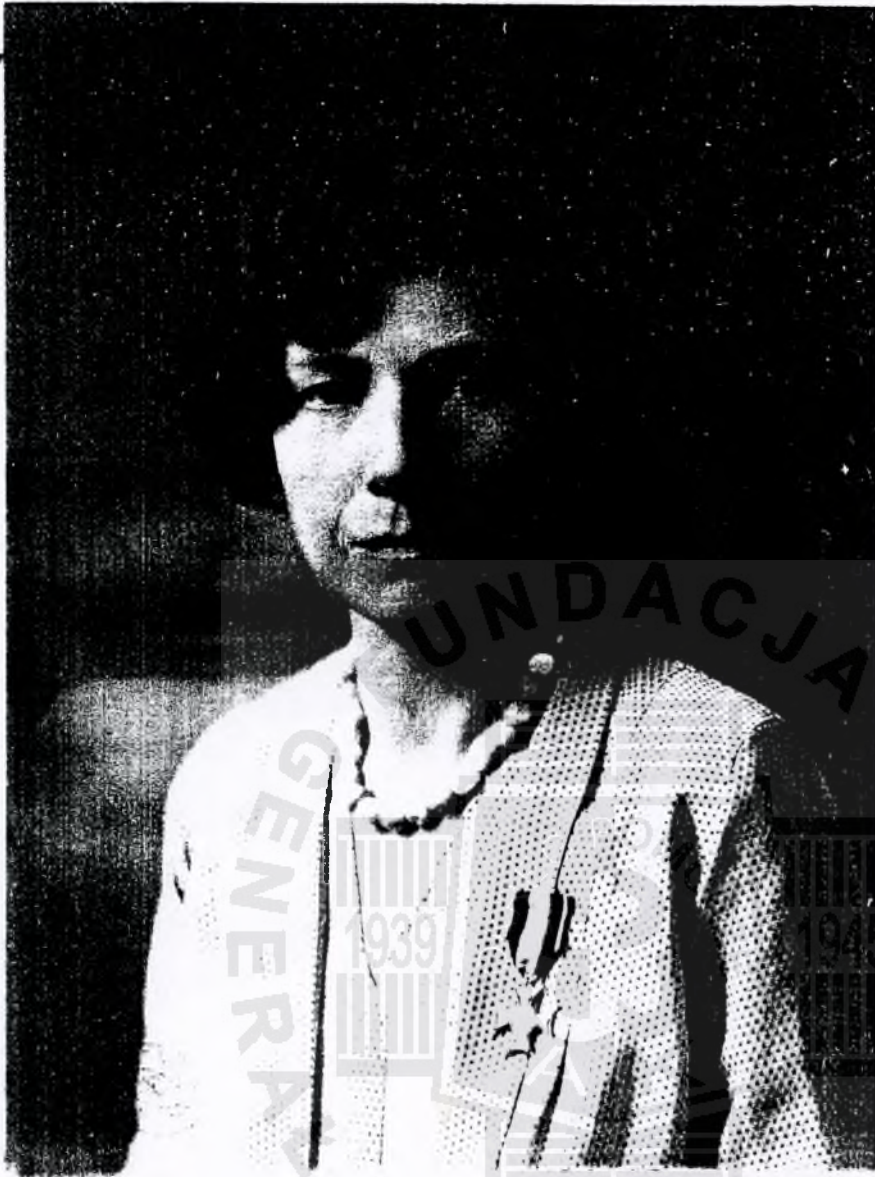
Sprawdź najlepsze wakacyjne oferty Last Minute i superokazje TUI!

Turcja od 999 zł, Majorka od 1095 zł - Kliknij:

<http://klik.wp.pl/?adr=www.tui.pl%2Flastminute&sid=325>

VI FOTOGRAFIE

Hedwiga
BARTHEL

YM 25-1827

Barthel

T: 2453/WSK

Opis. 2 - Dufort

MS/44

Barthel de Weydenthal Fabryga

Fabryga

u Bruska

1. N

2. I, ps.

3. ur.

4. st.

5. Org.

6. przydz.

leg. P 1922 17 05

7. funkcje

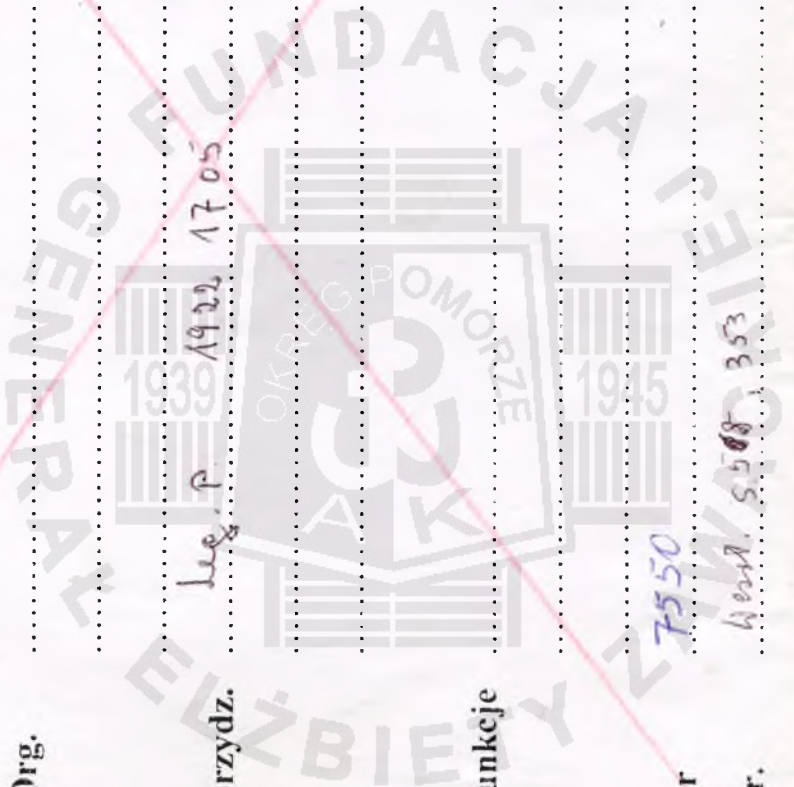
8. nr

7550

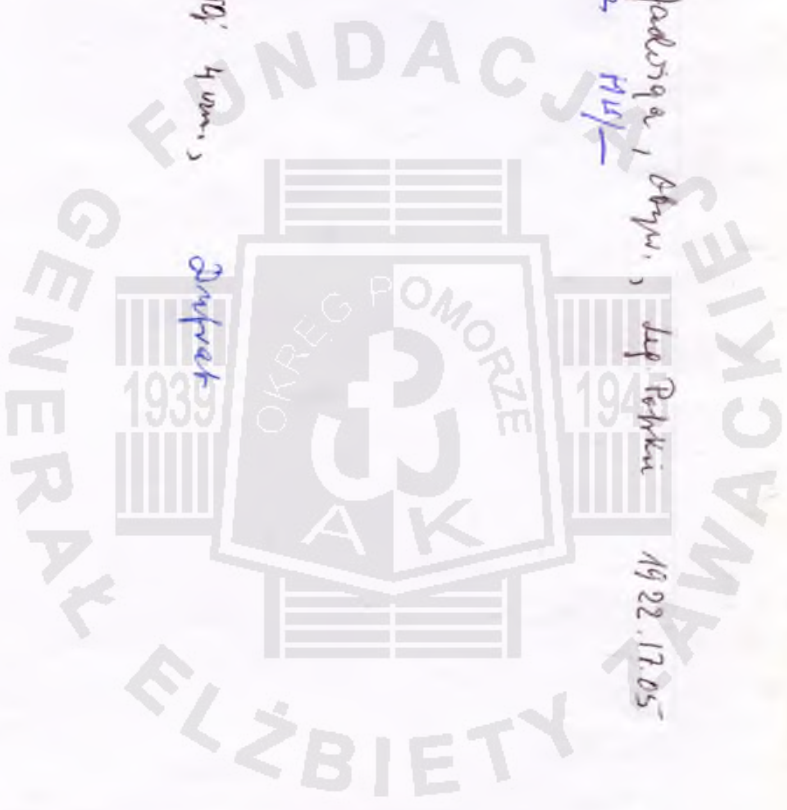
9. źr.

Wzrost 5 5 08 3 53

208062 1

1 krew. Włdy identyfikal Jankowca, 1 strona, Lip Polki 1922.17.05 s 508, 353
 2 KHK twacha; 8 wz H1/1
 3 -
 4 - SPP TP 1081
 5 -
 6 -
 7 -
 8 -
 9 -
 10 "winne" 100winna; 10g; 4 wz,
 11
 12
 13 WDK

Dufrost smokow KHK
 Dufrost

M 5

POW

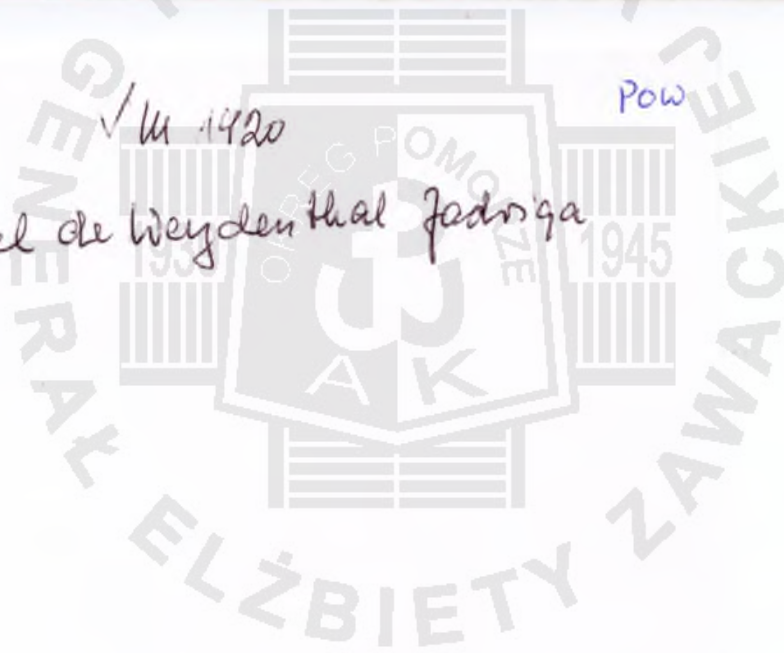
BARTHEL de WEYDENTHAL Jadwiga

U Notarialne karty informacyjne

✓ W 1420

POW

Barthel de Weydenthal Jadwiga

VM

AK
Warszawa

Barthel de Heydenthal
Jadwiga pro. Pomorska.

zm.: 24 lub 25. 10 1961 w Rybniku

Barthel de Weidenhat Marien, Marienel
 s. 80 19-letni, do roku 1840 - 1845 - 1846
 umarł w ... , wspaniały pracownik

S. 134 przyjęcia z ... do ...
 dn II 0. 1842

266 K. Leski, Złoty ... s. 84134

VM

POW

BARTHEL de Weydenthal Jadwiga

dotyczące do
żołnierzy

Zob. Pobóg-Melimonowski W. "Najnowsze historie polityczne Polski", Paryż 1953, T. I, s. 274

Dok. 1K 04

VIII I wojna

POW

Barthel de Weydenthal Jadwiga
ps. Bonetka

5. VIII 1915r. opis szeregu warty przez Młodzień
Pomorskiego oddziału powiatu gromadzili się w
Pałacu Kamienistym w Warszawie (Przy ul. Radziwiłłowskiej)
Młodzieńcy odwołali oddział zniszczenia.
Przybyli oficerowie z Komandy POW: ...
Ella Nwiatkowski, Jadwiga Barthel i inni

Zob. W. Felnerowicz, POW ... " s. 201

VM

POW

Barthel de Weydenthal Jadruga

L Prace wywod. Zajmujące się w szczególności całą organizacją
Byty regulaminowy. Węzłami są de informacja dotk.
erafe obserwacja sytuacji komunikacyjnej, głównie kolejowej
petrolowcami między warszawą, puzos i szpilki dach

zob J. Ketzger, "POW" ... s 28, 69, 242
s 58, 85, 115, 245

bił. odnosi mi
do Bańkowskiej Płoci

Barthel de Weydenthal Jadruga

... maj 1915 r. (ps "Broske")

s 149 " Prace w Komendzie Warszawskiej mi by te zorganiz-
zowane w jakiejś małej ...
Zawar do dyspozycji Leon Koc ... , Walerij Babin'ski,
Wiktor Mawerowski ... , Stanisław Sadkowski ...
Karol Wędołkowski, Jadruga Barthel i inni

zob W Jędrzejewicz, "Pow..." s 114, 149, 201

Barthel de Weydenthal Przemysław

ps, Barthel

ur. 13 VI 1893 r. w Bytliuży d. ^{d?} ~~Wrocław~~ ~~Wrocław~~
zm. 7 IV 1919 r. w Rosji. ^{brat}

ptk, oficer I Pom. Leg. Polki

po ich rozwiązaniu w ...

organizator POW w Ukrainie

w V 1918 jako emis. POW młodo

wał przewodnicząc Kapitulacji I Kor.

pułk Polki w obce Niemców, podległ

jęc niemieckim próba aresztowania
gen. J. Dąbrowskiego i innych

W. Gen. P. Płk

1918 r. Podporucznik
wał Niemca i
zabójczych

ten dowódca, w Bryg. Kwaterant.

VM

1939

1945

POW

Barthel de Weydenthal Jachuga

Robitny ...

J. Dąbrowski, "Polscy Robitny" ...

Barthel de Weydenthal
jedyni

- nie ma jej biogramu w
PSB

D.K. V 03

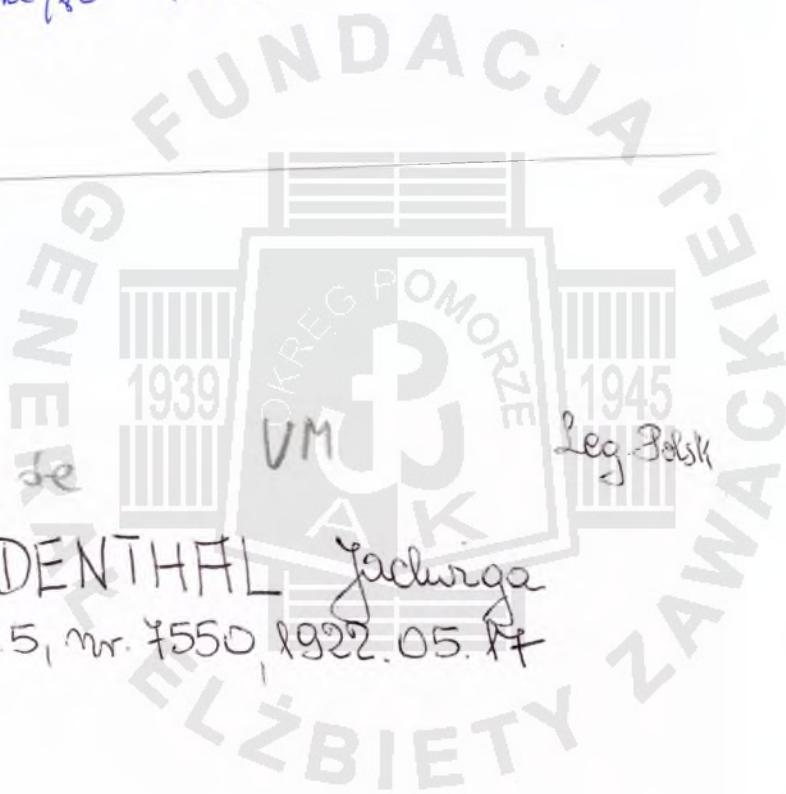
V m POW
Barthel de Weydenthal
R. Wojtowicz ma kontakt z rodziną,
posiadającą prawo do
m in. Kryz. V m

IX 02

VM

Barthowa Jachwiga
czyli Barthel de Weydenthal

zob. 22, Czekajga p. 405

BARTHEL de

WEYDENTHAL Jachwiga
kz. 5, nr. 7550, 1922. 05. 17

Zob. P. Resotowski Ordeł Wintuti Militari
i Jego Kawalerowie.
Hallmark Press, Miami, Florida, USA
str. 353, 1982.

W 1922 93

i

VM

POW

BARTHEL de Weydenthal Jadwiga
ps. "Breska"

- od II 1914 r. kierowała sekcją nymfodarczą
I po Jemie Wasintymiskiej I w Oddziale Żen-
skim POW utworzonym we II 1914 r.
w W-wie

wpisane do
Złotej Księgi

Zob. Peptomski A, Wyniesi w wojnie pol-rosz.
1818-1920, W-wie 1988, s. 27

D. Kw. IV 04

i

VM

POW

BARTHEL de Weydenthal Jadwiga

- odznaczona VM ze udziałem w POW

wpisane do
Złotej Księgi

Zob. Filipow K, Order VM 1792-1945, W-wie 1990,
s. 115

D. Kw. IV 04

UM

POW

BARTHEL de Weydenthel
jednize

wpisane do
2 model w
komputere

2ob. Stuzba Polec..., cz. 5, s. 23

D.kw. 1104

UM

POW

BARTHEL de Weydenthel J.

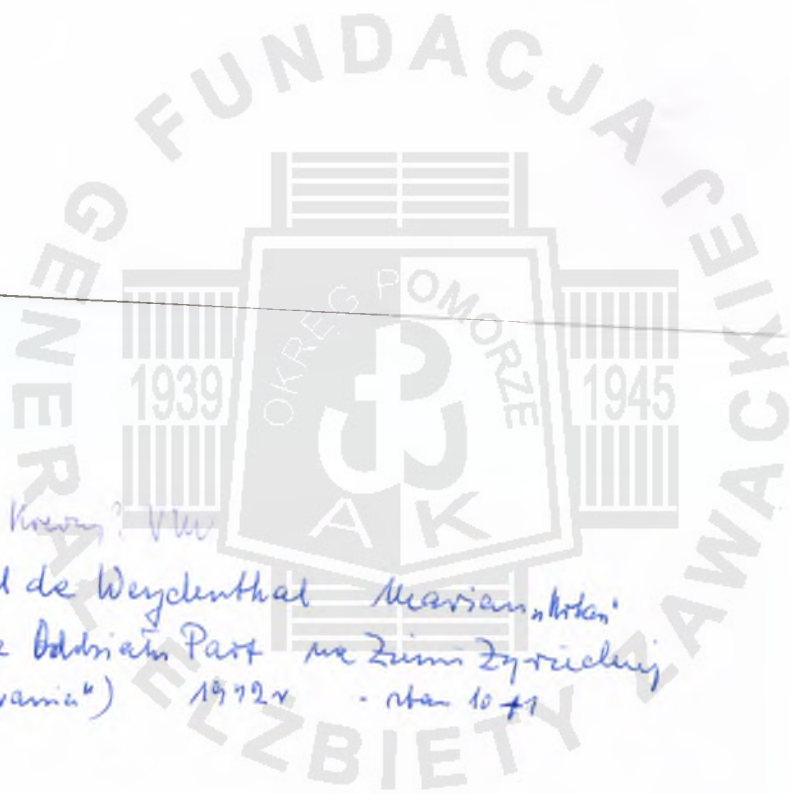
wpisane do
2 model w
komputere

2ob. Stuzba Polec ..., cz. 8, s. 140

D.kw. 104

V K

Barthel de Weydenthal
był II z kolei przewodniczącym Zarządu. Później
mleczak
Cpo tubinirung Rantgen
przed miłostarke Jak
Zaborska, mery

Wiem? V K

pełen Barthel de Weydenthal Marian "Kotek"
I doce Oddziału Partii na Ziemi Żyrardow
(„Berania”) 1972 r. - stan 10 71

zet. W Warszawie, Partyzanci AK Ziemi Żyrardow
A. 35, 38

BARTHEL de WEYDENTHAL Jowige

